

Lovforslag nr. L 241. Fremsat den 16. april 1996 af forskningsministeren (Frank Jensen)

Forslag

til

Lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren¹⁾

Kapitel 1

Lovens formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at sikre alle brugere af telekommunikation adgang til et grundlæggende udbud af teleydelser til forud fastsatte, omkostningsbaserede og ikke-diskriminerende maksimalpriser.

§ 2. Loven finder anvendelse på udbydere af telenet eller teletjenester, som offentligheden har adgang til, jf. dog § 13, stk. 2, 2.pkt.

Kapitel 2

Forsyningspligtigheder

§ 3. Den generelle forsyningspligt, som skal sikres ved udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere, jf. §§ 6-8, omfatter et udbud af følgende teleydelser:

- 1) Et telefoninet og en tilhørende telefonitjeneste.
- 2) Et ISDN-net og tilhørende ISDN-tjenester.
- 3) Faste kredsløb, dog ikke bredbåndskredsløb.
- 4) Særlige forsyningspligtigheder til nærmere afgrænsede grupper af handicappede eller særlige forsyningspligtvilkår og -priser for disse grupper.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke telenet og teletjenester med tilhørende basale net- og tjenestefunktioner, der er omfattet af stk. 1, nr. 1-3, og om de

overordnede kvalitetskrav til de omfattede telenet og teletjenester.

Stk. 3. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke særlige forsyningspligtigheder eller forsyningspligtvilkår og -priser, der skal stilles til rådighed for nærmere afgrænsede grupper af handicappede.

Stk. 4. Forsyningspligt omfatter levering af de omfattede teleydelser til forud fastsatte maksimalpriser, jf. § 10, til alle brugere, der anmoder forsyningspligtudbyderen herom.

§ 4. Udbydere omfattet af § 2 kan udpeges til at stille offentlige radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester til rådighed, jf. §§ 6-9. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om kravene til disse tjenester.

§ 5. Udbydere, der i henhold til §§ 6-8 er udpeget til at sikre udbudet af forsyningspligtigheder, skal for de af forsyningspligten omfattede telenet og teletjenester udarbejde generelle abonnementsvilkår. Abonnementsvilkårene og ændringer heri skal godkendes af Telestyrelsen. Telestyrelsen kan fastsætte krav til udbyderens abonnementsvilkår, herunder krav om ændringer af disse, jf. stk. 2.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af de i stk. 1 nævnte abonnementsvilkår.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte abonnementsvilkår skal offentliggøres af den pågældende forsyningspligtudbyder.

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten, jf. EFT nr. 321 af 30.12.1996, s. 6.

Kapitel 3

Udpegning af forsyningspligtudbydere

§ 6. Telestyrelsen kan udpege en eller flere udbydere omfattet af § 2 som forsyningspligtudbydere af de i §§ 3-4 nævnte ydelser, hvis disse udbydere har en landsdækkende markedsandel på 50 pct. eller derover af det samlede udbud af en eller flere teleydelser svarende til de i § 3, stk. 1, nævnte forsyningspligtudbydere.

Stk. 2. For forsyningspligtudbydere, som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1, kan udbydere omfattet af § 2 i særlige tilfælde, hvis de har en markedsandel på 50 pct. eller derover i regionale eller lokale områder af det samlede udbud af en eller flere teleydelser svarende til de i § 3, stk. 1, nr. 1, nævnte forsyningspligtudbydere, udpeges som forsyningspligtudbydere for de pågældende regionale eller lokale områder.

Stk. 3. Telestyrelsen fastsætter efter forhandling på grundlag af oplæg fra de i henhold til stk. 1-2 udpegede udbydere vilkår for udbydernes varetagelse af forsyningspligt, som nævnt i stk. 1-2.

Stk. 4. Telestyrelsens fastsættelse af vilkår efter stk. 3 sker på grundlag af de i medfør af § 3, stk. 2-3, fastsatte regler. I vilkårene kan fastsættes yderligere krav til udbydernes udbud af forsyningspligtudbydere, end indeholdt i det i stk. 3 nævnte oplæg fra udbyderne.

§ 7. Forskningsministeren kan, i det omfang markedsforholdene tilsiger det, træffe beslutning om, at Telestyrelsen på grundlag af forudgående offentligt udbud af adgangen til at påtage sig forsyningspligt, udpeger en eller flere forsyningspligtudbydere.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om rammerne for iværksættelse af det enkelte udbud, herunder rammer for, hvordan Telestyrelsen skal afvikle udbudsforretningen, hvilke forsyningspligtudbydere, der som minimum skal udbydes, og hvilke minimumskrav, der skal stilles med hensyn til priser for de nævnte forsyningspligtudbydere.

Stk. 3. I forbindelse med udpegningen af en forsyningspligtudbyder i medfør af stk. 1-2 fastsætter Telestyrelsen på grundlag af det afgivne tilbud samt forhandlingerne i forbindelse med udpegningen de nærmere vilkår for den pågældende udbyders varetagelse af forsyningspligten.

Stk. 4. Telestyrelsens fastsættelse af vilkår efter stk. 3 sker på grundlag af de i medfør af § 3, stk. 2-3, fastsatte regler. I vilkårene kan fastsættes yderligere krav til udbyderens udbud af forsyningspligtudbydere, end indeholdt i det afgivne tilbud.

§ 8. Hvis en forsyningspligtudbyder ikke kan udpeges i henhold til §§ 6 eller 7, kan forskningsministeren udpege en eller flere udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, som ikke opfylder betingelserne for udpegning i henhold til § 6, til at varetage forsyningspligten.

Stk. 2. Telestyrelsen fastsætter efter forudgående forhandling på grundlag af oplæg fra de i henhold til stk. 1 udpegede udbydere vilkår for udbydernes varetagelse af forsyningspligt, som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Telestyrelsens fastsættelse af vilkår efter stk. 2 sker på grundlag af de i medfør af § 3, stk. 2-3, fastsatte regler. I vilkårene kan fastsættes yderligere krav til udbydernes udbud af forsyningspligtudbydere, end indeholdt i det i stk. 2 nævnte oplæg fra udbyderne.

§ 9. Udpegning af forsyningspligtudbydere i henhold til §§ 6-8 sker for en periode af 10 år.

Stk. 2. Hvis en efter § 6, stk. 1 og 2, udpeget forsyningspligtudbyders markedsandel i den i stk. 1 nævnte periode falder til under 50 pct., har udbyderen krav på, at der iværksættes fornyet udpegning af en forsyningspligtudbyder. Hvis markedsforholdene i øvrigt ændrer sig væsentligt, kan Telestyrelsen efter anmodning fra den udpegede forsyningspligtudbyder ændre udpegningen eller vilkårene herfor.

Kapitel 4

Priser for forsyningspligtudbydere og finansiering af forsyningspligt

§ 10. De i henhold til §§ 6-8 udpegede forsyningspligtudbyderes maksimalpriser for forsyningspligtudbydere, som nævnt i § 3, fastsættes af Telestyrelsen på grundlag af oplæg fra forsyningspligtudbyderne. Telestyrelsen kan på grundlag af de i medfør af stk. 3 fastsatte regler, stille yderligere krav til forsyningspligtudbyderens maksimalpriser, end indeholdt i forsyningspligtudbyderens oplæg.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte fastsættelse af maksimalpriser skal omfatte prislofter for nærmere definerede grupper af forsyningspligt-

delser. Der skal til enhver tid foreligge fastsatte maksimalpriser for de næstkommende 2 år.

Stk. 3. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om rammerne for fastsættelse af de i stk. 1-2 nævnte maksimalpriser med henblik på sikring af, at maksimalpriserne for forsyningspligtgydelser er omkostningsbaserede, objektive og ikke-diskriminerende. Der kan heri indgå nærmere regler om, at der i forbindelse med fastsættelse af maksimalpriser skal stilles krav om procentvise realprisfald i den fastsatte takstperiode, og rammerne herfor. For forsyningspligtgydelser, som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1, kan der endvidere stilles krav om, at maksimalpriserne skal fastsættes med udgangspunkt i internationale priser for tilsvarende ydelser i sammenlignelige lande med omkostningsbaserede takstsystemer og med udgangspunkt i den generelle danske prisudvikling for teleydelser svarende til de i § 3, stk. 1, nr. 1, nævnte.

Stk. 4. For forsyningspligtgydelser, som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 4, kan der fastsættes priser, der ikke er omkostningsbaserede, med sigte på at fremme handicappedes brug af telekommunikation. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 11. De i henhold til §§ 6-8 udpegede forsyningspligtudbydere kan få dækket dokumenterede underskud ved udbud af forsyningspligtgydelser, som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 og 4, jf. stk. 3, samt § 4.

Stk. 2. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke tekniske krav til opstilling af regnskaber og dokumentation for underskud, der kan stilles i medfør af stk. 1, herunder krav om at forsyningspligtudbyderen dokumenterer, at tilvejebringelse af forsyningspligtgydelserne indebærer underskud.

Stk. 3. Anmodning om dækning af underskud, som nævnt i stk. 1, indgives til Telestyrelsen. Telestyrelsen træffer afgørelse efter stk. 1 og 2, samt bestemmelser fastsat i medfør af stk. 2, om den forelagte dokumentation er tilstrækkelig, og hvorvidt der foreligger underskud.

Stk. 4. Det er en forudsætning for dækning af dokumenterede underskud, som nævnt i stk. 1, at der samtidig gennemføres offentligt udbud med henblik på udpegning af en eller flere alternative forsyningspligtudbydere, jf. § 7.

Stk. 5. Når det er dokumenteret, at udbudet af forsyningspligtgydelser giver underskud, opkræver Telestyrelsen til dækning heraf et bidrag fra udbydere, der udbyder telenet eller teletjenester svarende til de i § 3, stk. 1, nr. 1, nævnte forsyningspligtgydelser, herunder også fra forsyningspligtudbyderen i det omfang denne udover forsyningspligtgydelserne udbyder tilsvarende ydelser. Bidraget opkræves på grundlag af udbydernes samlede omsætning i forbindelse med det nævnte udbud.

Stk. 6. Telestyrelsen kan afkræve udbyderen alle oplysninger, der er nødvendige for fastlæggelse af den enkelte udbyders samlede omsætning, jf. stk. 5.

Stk. 7. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler for den i stk. 5 nævnte opkrævning af bidrag til finansiering af underskud ved udbudet af forsyningspligtgydelser, som nævnt i stk. 1. Heri kan indgå anmeldelsesordninger med henblik på forudgående registrering af de udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, som vil være forpligtede til at medvirke til dækning af et eventuelt underskud ved udbudet af forsyningspligtgydelser, jf. stk. 5.

Kapitel 5

Generelle krav til udbydere af offentlige telenet og teletjenester

§ 12. Alle udbydere af betalingstelefoner har pligt til på anmodning fra en kommunalbestyrelse at etablere og drive udendørs betalingstelefoner på gader, veje eller pladser, hvortil offentligheden umiddelbart har adgang, hvis den pågældende udbyder i forvejen driver betalingstelefoner af denne karakter indenfor den pågældende kommune og under forudsætning af den pågældende kommunes dækning af et eventuelt underskud ved driften heraf, sammenholdt med en på forhånd aftalt minimumsomsætning, der dækker udbyderens omkostninger med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Stk. 2. Klager over, at en udbyder nægter at opstille betalingstelefoner, som nævnt i stk. 1, og tvister om, i hvilket omfang der foreligger driftsunderskud, afgøres af Telestyrelsen. Telestyrelsen kan i den forbindelse udstede påbud til udbydere af betalingstelefoner.

Stk. 3. Telestyrelsen kan afkræve udbyderen alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe en afgørelse i medfør af stk. 2.

§ 13. Forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler for udbudet af telenet og teletjenester, som offentligheden har adgang til, bl.a. med henblik på at tilgodese hensynet til sikring af grundlæggende brugerrettigheder i forbindelse med indgåelse af aftaler om levering af telenet og teletjenester, afregnings- og betalingsvilkår for sådanne telenet og teletjenester m.v.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af stk. 1 kan der fastsættes bestemmelser, der tilgodeser hensynet til oplysning til brugerne af telekommunikationstjenester, om vilkårene for tilslutning til tjenesten, herunder oplysning om tjenestens pris, kvalitet og leveringstider. Tilsvarende regler kan fastsættes for telenet og teletjenester, hvortil offentligheden ikke har adgang.

Stk. 3. I de i stk. 1 nævnte bestemmelser kan der stilles krav om certificering af takserings-, debiterings- og faktureringsystemer.

Stk. 4. Udbydere af telenet eller teletjenester som nævnt i stk. 1, skal efter nærmere regler fastsat af Telestyrelsen meddele Telestyrelsen oplysninger om økonomiske, statistiske og øvrige forhold med henblik på udarbejdelse af rapporter m.v. om forhold vedrørende udbud af sådanne telenet og teletjenester.

Kapitel 6

Tilsyn, gebyrer og klageadgang (Telebrugernævnet)

§ 14. Telestyrelsen fører tilsyn med, at udbydere, der er udpeget som forsyningspligtudbydere i henhold til denne lov, overholder § 5, stk. 3, vilkår fastsat med hjemmel i § 6, stk. 3-4, § 7, stk. 3-4, og § 8, stk. 2-3, abonnementsvilkår godkendt i medfør af § 5, stk. 1, og maksimalpriser fastsat i medfør af § 10.

Stk. 2. Telestyrelsen fører endvidere tilsyn med, at udbydere af telenet eller teletjenester overholder de generelle bestemmelser, der udstedes i medfør af § 13, og at udbydere omfattet af § 11, stk. 5, betaler forsyningspligtbidrag fastsat i medfør af denne bestemmelse.

Stk. 3. Telestyrelsen træffer afgørelse vedrørende manglende overholdelse af de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmelser og vilkår og kan i den forbindelse meddele påbud til forsyningspligtudbydere eller andre udbydere af telenet eller teletjenester. Telestyrelsen kan endvidere med-

dele påbud om aflevering af oplysninger, som nævnt i § 11, stk. 6, og § 12, stk. 3.

Stk. 4. Forskningsministeren kan ikke give Telestyrelsen tjenestebefaling om varetagelse af myndighedsopgaven vedrørende konkrete sager efter denne lov eller om behandling og afgørelse af enkeltsager efter denne lov eller forskrifter udstedt med hjemmel heri.

Stk. 5. Telestyrelsen kan pålægge en udbyder dagbøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen af påbud, som nævnt i stk. 3. Der er udpantningsret for beløbene.

Stk. 6. Telestyrelsen kan tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder

- 1) hvis en forsyningspligtudbyder ikke opfylder påbud, som nævnt i stk. 3, og
- 2) hvis en forsyningspligtudbyder ikke betaler dagbøder pålagt i medfør af stk. 5.

§ 15. Forskningsministeren nedsætter et Telebrugernævn.

Stk. 2. Telebrugernævnet består af 7 medlemmer, der udpeges af Forskningsministeren. Forskningsministeren lægger ved udpegningen af nævnets medlemmer vægt på, at nævnet samlet repræsenterer juridisk, teleteknisk, økonomisk og forbrugermæssig sagkundskab.

Stk. 3. Medlemmerne beskikkes for 4 år ad gangen.

Stk. 4. Forskningsministeren udpeger blandt nævnets medlemmer nævnets formand. Formanden skal opfylde de almindelige betingelser for at være landsdommer.

§ 16. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler for Telebrugernævnets virksomhed og sagsbehandling, herunder regler om:

- 1) opkrævning af gebyr for sager, der behandles ved nævnet,
- 2) at klager over en af Telestyrelsen truffet afgørelse skal indgives til Telebrugernævnet inden for nærmere fastsatte tidsfrister, og
- 3) at klager indgivet til nævnet har opsættende virkning.

Stk. 2. Forskningsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Telebrugernævnet er i sin virksomhed uafhængig af instrukser vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse. Nævnets formand tilrettelægger Telebrugernævnets arbejde, herunder arbejdet i dets sekretariat.

§ 17. For Telebrugernævnet kan indbringes klager over Telestyrelsens afgørelser i medfør

af § 14, stk. 3, 5 og 6, herunder klager over Telestyrelsens sagsbehandling i forbindelse hermed. Telebrugernævnet kan, når det træffer afgørelse, meddele påbud til forsyningspligtudbydere eller andre udbydere af telenet og teletjenester.

Stk. 2. Telebrugernævnet kan i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af stk. 1 pålægge en forsyningspligtudbyder eller andre udbydere af telenet og teletjenester dagbøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen af påbud. Der er udpantningsret for beløbene.

Stk. 3. Telebrugernævnet kan pålægge Telestyrelsen at tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder

- 1) hvis en forsyningspligtudbyder ikke opfylder påbud, som nævnt i stk. 1, og
- 2) hvis en forsyningspligtudbyder ikke betaler dagbøder pålagt i medfør af stk. 2.

Stk. 4. For Telebrugernævnet kan desuden indbringes klager over Telestyrelsens afgørelser i medfør af anden lovgivning eller administrative forskrifter udstedt i medfør heraf og klager over Telestyrelsens sagsbehandling i forbindelse med sådanne afgørelser, i det omfang en sådan klageadgang er fastlagt ved lov eller i henhold til lov.

§ 18. Telebrugernavnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 19. For det i medfør af lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren nedsatte Teleklagenævn kan indbringes klager over Telestyrelsens afgørelser, herunder klager over Telestyrelsens sagsbehandling, i forbindelse med sager vedrørende udpegning af forsyningspligtudbydere i medfør af § 6, stk. 1-2, og § 7, stk. 1, Telestyrelsens fastsættelse af vilkår i medfør af § 6, stk. 3-4, og § 7, stk. 3-4, samt Telestyrelsens fastsættelse af maksimalpriser efter § 10, stk. 1-2, og afgørelser efter § 11, stk. 3 og 5, samt § 12, stk. 2. Teleklagenævnet kan, når det træffer afgørelse, meddele påbud til forsyningspligtudbydere eller de i § 12 nævnte udbydere af betalingstelefoner.

Stk. 2. Teleklagenævnet kan i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af stk. 1, pålægge en forsyningspligtudbyder eller de i § 12 nævnte udbydere af betalingstelefoner dagbøder med henblik på at gennemtvinge opfyldelsen af påbud. Der er udpantningsret for beløbene.

Stk. 3. Teleklagenævnet kan pålægge Telestyrelsen at tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder

- 1) hvis en forsyningspligtudbyder ikke opfylder påbud, som nævnt i stk. 1, og
- 2) hvis en forsyningspligtudbyder ikke betaler dagbøder pålagt i medfør af stk. 2.

Kapitel 7

Straf-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 20. I bestemmelser, som fastsættes i medfør af § 13, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der overtræder vilkår fastsat med hjemmel i § 6, stk. 3-4, § 7, stk. 3-4, og § 8, stk. 2-3, den der ikke overholder maksimalpriser fastsat af Telestyrelsen i medfør af § 10, stk. 1, og stk. 4, samt den, der overtræder abonnementsvilkår godkendt i medfør af § 5, stk. 1.

Stk. 3. Er overtrædelsen, jf. stk. 1 og 2, begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune, en amtskommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen, amtskommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juli 1996. §§ 6-11 har dog først virkning fra den 1. januar 1998.

Stk. 2. Tele Danmark A/S varetager som forsyningspligtudbyder udbudet af de i §§ 3-4 nævnte generelle og særlige forsyningspligttydelser og udbudet af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester frem til 31. december 1997.

Stk. 3. Telestyrelsen fastsætter efter forudgående forhandling på grundlag af oplæg fra Tele Danmark A/S vilkår for Tele Danmark A/S' varetagelse af forsyningspligt, som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Telestyrelsens fastsættelse af vilkår efter stk. 3 sker på grundlag af de i medfør af § 3, stk. 2-3, fastsatte regler. I vilkårene kan fastsættes yderligere krav til Tele Danmark A/S' udbud af forsyningspligttydelser, end indeholdt i det i stk. 3 nævnte oplæg fra selskabet.

Stk. 5. Godkendelse af generelle abonnementsvilkår for Tele Danmark A/S' forsyningspligtigheder og ændringer heri sker efter reglerne i § 5.

Stk. 6. De abonnementsvilkår, som er godkendt i medfør af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet gældende for retsforholdet mellem Tele Danmark A/S som koncessionshaver og brugerne af selskabets ydelser omfattet af koncessionen, vil være gælden-

de indtil Telestyrelsen i medfør af denne lovs § 5, stk. 1, har godkendt nye abonnementsvilkår for forsyningspligtighederne.

Stk. 7. § 14, § 17, stk. 1-3, § 19 og § 20, stk. 2 og 3, gælder tilsvarende for forhold omfattet af § 21, stk. 2-4.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 6. december 1995 indgik regeringen (Socialdemokratiet, Det radikale Venstre og Centrumdemokraterne), Venstre, Det konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti en principaftale om total-liberalisering af telesektoren i Danmark medio 1996. Principaftalen udgør tillæg nr. 4 til den politiske aftale vedrørende telestrukturen af 22. juni 1990. Principaftalen vedrører udmøntningen af trin 2 i den to-trins strategi, der i tillægsaftale nr. 3 blev opnået enighed om at følge frem mod etablering af fri konkurrence på alle områder inden for den danske telesektor.

Sigtet med principaftalen om total-liberalisering af den danske telesektor medio 1996 er etablering af et helt nyt lovgrundlag, der med udgangspunkt i de principper, der opnås enighed om på europæisk plan, sikrer det reguleringsmæssige grundlag for en effektiv og fair konkurrence i forbindelse med den fulde liberalisering.

Målet er, at danske brugere frem mod år 2000 gennem rammer for telesektoren, der fremmer reel konkurrence, skal sikres verdens bedste og billigste teleydelser.

For private brugere af telekommunikation er det væsentligt, at alle brugere fortsat har adgang til en række basale forsyningspligtigheder, herunder navnlig almindelig telefoni på vilkår, der i hvert fald ikke er dårligere end i dag, men tværtimod bliver bedre og billigere målt i faste priser.

Desuden har og får brugerne af telekommunikation – små og store, private og professionelle brugere – i stadig større omfang forskellige behov med hensyn til teleydelser og har dermed også forskellige forventninger til, hvilke priser de ønsker at betale for disse. Der er derfor også behov for rammer, som stimulerer et varieret udbud, så alle brugere har netop de »skræddersyede« teletjenester til rådighed, de ønsker at benytte, til den billigst mulige pris gennem reel konkurrence.

Med henblik på opfyldelse af de dele af den ovenfor nævnte målsætning, som handler om forsyningspligt, er sigtet med nærværende lovforslag at fastlægge

de fremtidige rammer for en landsdækkende forsyningspligt for grundlæggende teletjenester, at sikre at også handicappede har de fornødne teleydelser til rådighed m.v. og at fastlægge rammer for finansiering af forsyningspligtighederne.

A. De gældende regler

Der eksisterer ikke i dag en egentlig forsyningspligtlovgivning. Tele Danmark A/S har med hjemmel i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet som udgangspunkt koncession og eneret på udbud af telenet og teletjenester til offentligheden. Eneretten er dog siden midten af 80'erne til stadighed udhulet i takt med, at der er gennemført en fuldstændig liberalisering af adgangen til at udbyde teletjenester, inklusive telefoni og senest også en delvis liberalisering af adgangen til at etablere og drive telenet (bredbåndsnet i lokalområder). Der er dog med den hidtidige regulering kun i begrænset omfang sikret nye konkurrenter til Tele Danmark A/S reelle konkurrencemuligheder.

Der er endvidere indført en vis konkurrence på mobilområdet, idet der er udstedt tilladelser til etablering af GSM-mobilnet. (GSM står for Global System for Mobile Communications, og er en fælles-europæisk digital mobilteknologi). I den forbindelse bemærkes, at den gennemførte fuldstændige liberalisering af adgangen til at udbyde teletjenester ikke omfatter mobilkommunikationstjenester.

Med hensyn til forsyningspligt indeholder den nuværende koncessionslovgivning (lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, § 2, stk. 4) hjemmel for forskningsministeren til i Tele Danmark A/S' koncession at fastsætte vilkår om takstfastsættelse og principperne herfor samt vilkår vedrørende abonnementsvilkår for Tele Danmark A/S' tjenester på eneretsområdet. Desuden kan der i koncessionen fastsættes vilkår om pligt til at udføre særlige opgaver uden sædvanlig fortjeneste eller med underskud.

I de oprindelige lovbemærkninger til de pågældende bestemmelser er angivet, at formålet bl.a. er at sikre, at alle og enhver kan få adgang til på rimelige og lige vilkår at tilslutte sig og benytte Tele Danmark A/S' anlæg. Med hensyn til forpligtelsen til at udfø-

re særlige opgaver uden sædvanlig fortjeneste er der som eksempler herpå i lovbemærkningerne bl.a. nævnt skrivetelefontjenesten og en række andre, specifikke opgaver af samlet set mindre omfang.

Lovbestemmelserne om abonnementsvilkår er udmøntet i bestemmelser i Tele Danmark A/S' koncession, om at telemyndighederne skal godkende abonnementsvilkår for Tele Danmark A/S' eneretsområder. Telemyndighederne kan i den forbindelse forlange ændringer heri. Der er i dag godkendt abonnementsvilkår for bl.a. Tele Danmark A/S' offentlige telefonitjeneste og for udleje af faste kredsløb. Desuden er der godkendt abonnementsvilkår for en række mere specialiserede tjenester og tjenestefaciliteter og for mobiltjenesterne. I disse abonnementsvilkår fastlægges kundernes, henholdsvis Tele Danmark A/S', rettigheder og pligter i relation til den pågældende abonnementsstype. Abonnementsvilkårene indeholder således bestemmelser om, hvad abonnementet omfatter, hvad der skal betales i oprettelses-, abonnements- og forbrugsafgift/pris, og på hvilke betingelser der kan foretages prisændringer, leveringsbetingelser og leveringstider, regler for tilslutning af udstyr til telefonstikket, fejl-afhjælpning, nummertildeling, regler for flytning, særlige afgifter og gebyrer, regler for betalingsvilkår og -form, erstatningsansvar m.v.

Med hensyn til Tele Danmark A/S' priser er disse på en række områder omfattet af den gældende prisloftregulering. Hjemmelen til prisloftreguleringen indgår i Tele Danmark A/S' koncession, hvoraf fremgår, at koncessionshaverens takstfastsættelse og takstprincipper for de områder, koncessionen dækker, samt ændringer heri skal godkendes af telemyndighederne. Takstfastsættelsen kan omfatte grupper af tjenester og kan gælde inden for et på forhånd fastlagt tidsrum. Telemyndighederne kan forlange, at gældende takstfastsættelser og takstprincipper ændres.

Med hjemmel heri er Tele Danmark A/S i dag pålagt en prisloftregulering, der indebærer, at alle de omfattede takster samlet skal udvise et realprisfald på mindst 3 % årligt, dog således at taksterne er opdelt i to »kurve« med henholdsvis telefoni-takster og takster for faste kredsløb, som vurderes hver for sig, og begge skal leve op til kravet om et samlet realprisfald på minimum 3 %. Udover ovennævnte regulering er en række betydende enkelttakster underlagt et krav om, at de skal udvise et realprisfald på mindst 1 % årligt.

Prisloftreguleringen omfattede oprindeligt basale telefonitjenester, defineret med udgangspunkt i EU-direktivet om ONP-vilkår for taletelefoni (vedtaget 13. december 1995), og faste kredsløb på op til og

med 2 Mbit/s. Bredbåndskredsløb (mere end 2 Mbit/s) er efterfølgende, i forbindelse med gennemførelsen af markante prisreduktioner på bredbåndet i trin 1, lagt ind under prisloftreguleringen. (ONP står for Open Network Provision, d.v.s. et sæt regler, der fastsætter en række vilkår for åben tilrådgivningsstillelse af en nærmere defineret gruppe af telenet og -tjenester).

Ved beregningen af, om der er sket de påkrævede realprisfald, kan visse rabatter medregnes. Desuden kan påtvungne socialt begrundede rabatordninger medregnes i den pågældende prisloftgruppe. Der stilles, bl.a. med henvisning til ONP-reguleringen, krav til Tele Danmark A/S om, at de omfattede rabatter har karakter af generelle takstnedsættelser for de abonnenter, der vælger at benytte sig af disse priser, og krav om at de pågældende takstnedsættelser er gennemsigtige, objektive og ikke-diskriminerende samt omkostningsbaserede. Indførelse af nye takstprincipper, herunder rabatordninger indenfor rammerne af prisloftreguleringen, kræver i dag Telestyrelsens godkendelse.

B. Baggrunden for lovforslaget

I den politiske tillægsaftale nr. 4 er baggrunden for, at der fremsættes lovforslag om forsyningspligt beskrevet. Aftalens tekst på dette punkt er følgende:

»Lovgivning gennemføres med sigte på at garantere, at alle brugere af telekommunikationsydelser – private og erhvervsvirksomheder – får adgang til telefoni (inklusive ISDN) og faste kredsløb (dog ikke bredbånd) til faldende maksimalpriser, som generelt afspejler »de bedste priser« i sammenlignelige lande og inden for sammenlignelige takstsystemer i resten af verden. Målsætningen er derudover opretholdelse af det nuværende serviceniveau m.h.t. leveringstider, fejlretning m.v.

Forsyningspligten vil derudover også omfatte de samme tjenester til handicappede, som i dag stilles til rådighed, herunder opretholdelse af skrivetelefontjenesten. Fremkomsten af ny, handicap-venlig teknologi kan efterfølgende føre til videre-udvikling af forsyningspligten på dette område. Sådanne justeringer bør gennemføres i takt med, at gennemprøvede og robuste løsninger på handicappedes særlige kommunikationsbehov udvikles og afprøves.

Den hidtidige praksis, hvorefter det er et kommunalt ansvar via garantistillelse eller lign. at sikre opstilling af telefonbokse i landområder eller andre steder, hvor der ikke umiddelbart er tilstrækkeligt omsetningsmæssigt grundlag herfor, vil blive videreført.

Desuden skal det sikres, at alle relevante markedsaktører kan pålægges bestemte opgaver og forplig-

telser med henblik på at opfylde samfundets behov for at opretholde samfundsvigtig kommunikation. Der vil være tale om funktioner i telenettet med henblik på beredskabs- og alarm-situationer, nød- og sikkerhedstjenester, og teleforbindelser mellem rigsdelen (Grønland, Færøerne og Danmark).

Tele Danmark vil i en årrække være det eneste selskab inden for den danske telesektor, som kan håndtere en almindelig forsyningspligt for telefoni og lejede faste kredsløb. Tele Danmark vil derfor umiddelbart blive pålagt denne. Samtidig sikres det, at der, navnlig på sigt, bliver mulighed for, at andre selskaber kan tilbyde at påtage sig forsyningspligten eller dele heraf.

Prisreguleringen på forsyningspligt-området vil efter 1997, hvor den nuværende prisloft-regulering udløber (ultimo 1997) bestå i fastsatte maksimalpriser for de enkelte forsyningspligt-ydelser (standardabonnementer og -ydelser), kombineret med løbende krav om realprisfald.

Maksimalpriserne skal således løbende revurderes, bl.a. med udgangspunkt i »de bedste priser« i andre, sammenlignelige lande.

En del af de teleydelser, som indtil nu har været omfattet af prisloftreguleringen, vil ikke blive omfattet af de nye forsyningspligt-regler. For disse teleydelser gennemføres der i forbindelse med, at den nye prisregulering på forsyningspligt-området efter 1997 afløser den nuværende prisloftregulering, en udfasning af den nuværende regulering af slutbrugerpriserne. Reglerne herfor vil blive gennemført i sammenhæng med prisreguleringen på samtrafik-området. Reglerne vil bl.a. gælde bredbåndsområdet.

Der etableres en »hvilede forsyningspligt-finansiering«, der kan bringes i anvendelse i det omfang, det af forsyningspligt-selskabet kan dokumenteres, at varetagelsen af forsyningspligten samlet set indebærer udækkede omkostninger ved tilvejebringelsen af forsyningspligt-ydelser. Der fastsættes nærmere regler om kravene til dokumentation herfor.

En sådan hvilede finansieringsmodel vil udgøre garanti for, at forsyningspligten ikke løbende udhules, at der også i praksis er mulighed for at sikre et løbende realprisfald, og at der ikke sker en sammenblanding af reguleringen af forsyningspligt og f.eks. reglerne for sammenkobling af net og tjenester og evt. priskrav på dette område, med henvisning til behovet for finansiering af forsyningspligt m.v.

Det er forventningen, at der ikke umiddelbart vil være behov for at bringe en finansieringsmekanisme som nævnt i anvendelse, idet Tele Danmark med det nuværende udgangspunkt formentlig i en årrække uden udækkede omkostninger – og dermed uden tilskud til finansieringen – vil kunne påtage sig forsynings-

pligten. Det vil indgå i reguleringen, at såfremt finansieringsordningen konkret skal bringes i anvendelse, indebærer det en vidtgående gennemsigtighed m.h.t. omkostningerne ved tilvejebringelse af forsyningspligt og en uafhængig revision af forsyningspligt-regnskaberne.

Finansieringen af forsyningspligten betales af markedsaktørerne inden for telesektoren i Danmark proportionalt med deres aktivitetsniveau og markedsandele på det danske telemarked. Finansieringsordningen vil også m.h.t. indbetaling af midler være hvilende, indtil det er dokumenteret, at der konkret er behov for at bringe den i anvendelse.

Der kan på længere sigt blive behov for at ændre/udvide forsyningspligten og dermed også det område, hvor anvendelsen af den særlige forsyningspligt-finansieringsmekanisme kan blive relevant. Sådanne udvidelser af forsyningspligten vil afhænge af en politisk beslutning herom, dvs. at de skal ske via indgåelse af nye tillæg til den politiske aftale og efterfølgende lovgivning.«

C. Lovforslagets indhold

Generelle forsyningspligt-ydelser

Forsyningspligt indebærer, at de omfattede basale telenet og -teletjenester af forsyningspligtudbyderen skal leveres til forud fastsatte, objektive, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede maksimalpriser til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i Danmark vedkommende befinder sig. Maksimalpriserne angiver således den pris, man som bruger maksimalt skal betale for forsyningspligt-ydelser hos forsyningspligtudbyderen – uanset om man bor i Skagen eller i København. Telestyrelsen vil blive bemyndiget til, på grundlag af oplæg fra forsyningspligtudbyderne, at godkende de pågældende maksimalpriser.

Udover udbudet af forsyningspligt-ydelser til de kunder, der anmoder herom, vil forsyningspligtselskabet, i konkurrence med de øvrige markedsaktører, kunne tilbyde telefon-abonnementer eller andre abonnementer, der svarer til forsyningspligt-ydelserne eller evt. udgør en udbygning af disse, til priser der er fastsat i konkurrence med de øvrige markedsaktørers priser, uden bindinger m.h.t. prisniveau, rabatstruktur m.v. Forsyningspligtselskabet vil således i praksis udbyde minimum to typer telefon-abonnementer; et forsyningspligt-abonnement, som alle skal have adgang til, og en eller flere skræddersyede ydelser til mindre kundegrupper. Forsyningspligtselskabets udbud af sådanne skræddersyede tjenester skal ske regnskabsmæssigt udskilt fra selskabets forsyningspligt-aktiviteter.

Udgangspunktet for lovforslagets afgrænsning af, hvilke generelle teleydelser og særlige forsyningspligtigtjenester, der skal være omfattet af forsyningspligt, er den politiske aftale om trin 2, hvori er aftalt, at forsyningspligten skal omfatte telefoni, ISDN-net og -tjenester (ISDN: *Integrated Services Digital Network*). Betegnelse for en teleteknologi, hvor både tale og data overføres mellem abonnenter på digital form via standardtilslutninger, som er udformet, sådan at flere tjenester kan udnyttes samtidig, samt faste kredsløb (dog ikke bredbåndskredsløb). Dette er afspejlet i lovforslaget, som på grundlag heraf foreslår, at forsyningspligten kommer til at omfatte et nærmere afgrænset sæt af grundlæggende forsyningspligttydelser på disse områder. Forsyningspligten omfatter også international teletrafik på de nævnte områder.

En fælleseuropæisk minimumsforpligt vil, hvis en sådan senere måtte blive fastlagt, formentlig primært omfatte en almindelig telefonitjeneste, særlige ydelser til handicappede m.v. I afsnittet nedenfor om de EU-retlige aspekter af lovforslaget er der nærmere redegjort for evt. kommende EU-regler med relation til forsyningspligt, konsekvenserne heraf samt status for diverse direktivforslag og meddelelser på forsyningspligtområdet.

M.h.t. den nærmere afgrænsning af, hvad de ovenfor nævnte generelle forsyningspligttydelser konkret omfatter, herunder hvilke supplerende faciliteter der skal følge med et forsyningspligt-abonnement, vil afgrænsningen heraf bl.a. ske med udgangspunkt i den fælleseuropæiske ONP-regulering på området. Sigtet vil navnlig være at sikre forsyningspligt for et sæt af standard-teleydelser, som private brugere almindeligvis efterspørger eller må forventes inden for den nærmeste fremtid at ville efterspørge.

Se også nedenfor i afsnittet om de EU-retlige aspekter af lovforslaget vedrørende forholdet til ONP-reguleringen og planerne for revision af denne.

På de områder, der i dag er omfattet af Tele Danmark A/S' koncession, er der af tilsynsmyndigheden fastsat og godkendt abonnementsvilkår. Disse vilkår regulerer televirksomhedens og abonnentens rettigheder og forpligtelser i henhold til den indgåede aftale.

I overensstemmelse med bl.a. kravene i EU-direktivet om ONP-vilkår for telefonitjenester, vil der fremover blive stillet krav til forsyningspligtudbydere om udarbejdelse af egentlige abonnementsvilkår for udbudet af forsyningspligttydelser.

Som det fremgår nedenfor, er sigtet, at Tele Danmark A/S umiddelbart for en begrænset årrække udpeges som forsyningspligtudbyder. Når der i den forbindelse er fastsat vilkår for Tele Danmark A/S'

varetagelse af forsyningspligtigtjenesterne og godkendt abonnementsvilkår for de nye forsyningspligtigtjenester, vil de hidtidige abonnementsvilkår bortfalde.

Handicaptjenester

I overensstemmelse med den politiske principaftales sigte indeholder lovforslaget oplæg til en forholdsvis rund lovfæstelse af forsyningspligten på dette område, suppleret med en hjemmel for forskningsministeren til på bekendtgørelsesniveau nærmere at fastlægge, hvilke løsninger for handicappede brugere af telekommunikation, der skal være omfattet af forsyningspligt.

Udgangspunktet for reguleringen vil på kort sigt være de forslag, der i dag foreligger m.h.t. teleydelser til handicappede.

Fremkomsten af ny handicapvenlig teknologi kan imidlertid efterfølgende føre til videreudvikling af forsyningspligten på dette område. Sigtet er i den forbindelse, at der gennemføres justeringer af, hvilke teleydelser, der skal stilles til rådighed for handicappede i takt med, at gennemprøvede og robuste løsninger på handicappedes særlige kommunikationsbehov udvikles og afprøves. Hermed sikres, at der sker en løbende opdatering af, hvilke ydelser, der på handicapområdet er omfattet af forsyningspligt.

Det langsigtede perspektiv bør være, at handicappede i stadig større omfang benytter de samme IT- og teleløsninger, som ikke handicappede brugere, på basis af fremkomsten af stadig mere avancerede tekniske løsninger og en standardisering heraf. Det er afgørende, at Danmark i det internationale standardiseringsarbejde m.h.t. telekommunikationsydelser og teleterminaludstyr gør en indsats for at sikre, at dette muliggøres. Der kan set i lyset af det ovenfor anførte på længere sigt blive behov for andre former for regulering med henblik på sikring af handicappedes behov for teleydelser end den, vi kender i dag, f.eks. i form af særlige priser for handicappedes brug af telekommunikation, krav om at der stilles særlige tjenestefaciliteter til rådighed for handicappede m.v., snarere end en regulering der sigter på oprettelse af særlige tjenester for handicappede. Den foreslåede bemyndigelse til forskningsministeren tager højde herfor.

Der vil i den kommende detailregulering af forsyningspligtigtjenester til handicappede indgå en afgrænsning af, hvilke handicapgrupper der vil blive tilgodeset via forsyningspligtreglerne.

Rammer for udpegning af forsyningspligtselskaber

I overensstemmelse med den politiske principaftale indeholder lovforslaget bestemmelser om, at udby-

dere, der udbyder telenet og teletjenester, som offentligheden har adgang til, kan pålægges at udbyde en eller flere af de telenet og teletjenester, som er omfattet af forsyningspligt for visse forsyningspligt-tjenester, mod at kunne få et eventuelt dokumenteret underskud ved dette udbud dækket via en finansieringsordning.

Tele Danmark A/S vil, for perioden frem til 31. december 1997, direkte med lovforslaget blive pålagt at varetage forsyningspligten for udbudet af de i lovforslaget nævnte generelle forsyningspligttydelser, de særlige forsyningspligt-tjenester til handicappede samt udbudet af maritime nød- og sikkerhedstjenester.

Baggrunden for, at Tele Danmark A/S indtil denne dato direkte pålægges at varetage forsyningspligten, er dels behovet for i en overgangsperiode via forholdsvis enkle procedurer at sikre udpegning af en forsyningspligtudbyder, dels at den nuværende prisloftregulering af Tele Danmark A/S først udløber denne dato.

Telestyrelsen vil blive bemyndiget til at fastsætte vilkår for Tele Danmark A/S' varetagelse af forsyningspligten i denne periode. Vilkårene vil dog ikke omfatte takster for de pågældende forsyningspligttydelser, idet disse vil være reguleret via den gældende prisloftregulering af Tele Danmark A/S, der gælder frem til 31. december 1997.

For tiden efter 1. januar 1998 vil Telestyrelsen uden forudgående offentligt udbud kunne udpege udbydere til forsyningspligtudbydere, hvis disse udbydere landsdækkende – eller undtagelsesvis på regionale eller lokale markeder – har en markedsandel på 50 pct. eller derudover af en eller flere teleydelser svarende til de i lovforslagets § 3, stk.1, nævnte forsyningspligttydelser. Det må formodes, at Tele Danmark A/S pr. 1. januar 1998 som den eneste udbyder vil have en markedsandel af denne størrelse, og selskabet forventes derfor også for perioden efter 1. januar 1998 og i en betydelig årrække herefter udpeget som forsyningspligtudbyder for de generelle forsyningspligttydelser.

Forskningsministeren foreslås endvidere bemyndiget til for tiden efter 1. januar 1998 at beslutte, at der skal gennemføres et offentligt udbud med henblik på udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere, i det omfang markedsforholdene tilsiger dette. Et udbud som nævnt vil under alle omstændigheder blive foretaget, hvis en forsyningspligtudbyder anmoder om at få dækning for dokumenterede underskud i forbindelse med selskabets udbud af forsyningspligttydelser, jf. lovforslagets § 7 og § 11.

Udgangspunktet vil være udpegning af landsdækkende forsyningspligtudbyder(e) for de generelle

forsyningspligttydelser som telefoni, ISDN og faste kredsløb. Det kan også omfatte, at der udpeges en forsyningspligtudbyder for dele af de generelle forsyningspligttydelser, f.eks. telefoni, og en anden forsyningspligtudbyder for andre ydelser. Med lovforslaget gives der samtidig mulighed for at der, for så vidt angår forsyningspligttydelserne på telefoni-området, kan blive tale om regionalt eller lokalt udpegede forsyningspligtudbydere, hvor markedsforholdene tilsiger dette. Der kan ikke udpeges regionale udbydere af ISDN og faste kredsløb, idet en landsdækkende udpegning på disse områder er den eneste mulighed for at sikre en sammenhængende finansiering af de samlede omkostninger ved tilvejebringelsen af forsyningspligttydelser, da der ikke er mulighed for at lade disse forsyningspligttydelser være omfattet af den generelle sektor-finansieringsmekanisme for forsyningspligttydelser.

I forbindelse med udpegningen af forsyningspligtudbydere – uanset om dette sker umiddelbart eller på grundlag af offentligt udbud – fastsætter Telestyrelsen på grundlag af oplæg fra udbyderen vilkår for udøvelsen af forsyningspligten. Udbydernes oplæg vil have karakter af en selvangivelse, hvori angives, hvordan udbyderne påtænker at sikre forsyningspligten for de pågældende ydelser, og udbyderens »servicemål« for udbudet. Telestyrelsen vil få mulighed for at fastsætte skærpede krav til forsyningspligtudbyderen på grundlag af generelle regler om forsyningspligtens indhold, kvalitetsniveau m.v.

Med hensyn til særlige forsyningspligttydelser som handicaptjenester giver lovforslaget mulighed for udpegning af separate forsyningspligtudbydere, d.v.s. udpegning af andre udbydere, end de, der driver generelle forsyningspligt-tjenester.

Fastlæggelsen af maksimalpriser for de enkelte forsyningspligttydelser indgår ikke i Telestyrelsens fastsættelse af grundlæggende vilkår for varetagelsen af forsyningspligt, men vil blive fastlagt særskilt i henhold til proceduren i lovforslagets § 10, som er omtalt nedenfor.

Rammer for prisregulering af forsyningspligt

Forsyningspligten vil, som ovenfor nævnt, omfatte et begrænset antal almindeligt anvendte teleydelser indenfor telefoni, ISDN-net og -tjenester, visse standardydelser m.h.t. faste kredsløb (op til og med 2 Mbit/s) samt visse nærmere definerede handicaptjenester. Denne afgrænsning er afgørende for, hvilke teleydelser til slutbrugerne, der fremover vil være undergivet prisregulering i medfør af nærværende lovforslag.

Med hensyn til de generelle forsyningspligttydelser er sigtet, parallelt med den nuværende prisloftregu-

F. t. l. om forsyningspligt vedr. telesektoren

lering, at anvende en reguleringsmodel baseret på grupper af priser (såkaldte priskurve), der reguleres under et. De enkelte priskurve vil blive søgt afgrænset og afvejet indbyrdes, således at de afspejler sammensætningen af en typisk privat forbrugers anvendelse af teleydelser på de nævnte områder og dermed sikrer, at prisfald på forsyningspligtighederne også slår igennem på disse ydelser.

Der vil inden for denne model være to overordnede grupper af forsyningspligtigheder, der reguleres uafhængigt af hinanden, og hvor der stilles forskellige krav til maksimalpriserne for de to grupper. Dette har sammenhæng med, at der i henhold til EU-reguleringen alene kan ske en sektorfinansiering af evt. underskud i forbindelse med udbudet af forsyningspligtigheder inden for telefoni, ydelser til handicappede m.v.

Den første gruppe af forsyningspligtigheder vil således bestå af telefonydelserne. Udgangspunktet for fastsættelsen af de omfattede priser for telefoni-ydelser vil dels være de faktiske omkostninger ved at tilvejebringe forsyningspligtighederne, dels den »bedste praksis« m.h.t. priser for telefoni-ydelser, således som den afspejles dels i internationale prisudviklings-statistikker for i øvrigt sammenlignelige lande med omkostningsbaserede takstsystemer, dels i den generelle prisudvikling for tilsvarende telefoni-ydelser på det danske konkurrencemarked herfor.

Reguleringen vil, i det omfang det er muligt, bl.a. blive baseret på OECD's statistikker over telepriser eller andre relevante internationalt opgjorte statistiske oplysninger om priser på de pågældende ydelser.

Den anden gruppe af forsyningspligtigheder vil bestå af ISDN og faste kredsløb, og prisreguleringen vil på dette område alene tage udgangspunkt i omkostningerne ved tilvejebringelse af de pågældende ydelser, idet der på disse områder ikke er mulighed for at få refunderet evt. underskud hos forsyningspligtselskabet via forsyningspligt-bidrag opkrævet hos de øvrige markedsaktører.

Der vil ved fastsættelsen af rammer for forsyningspligtpriserne kunne stilles krav om procentvise realtakstfald i den godkendte takstperiode set i lyset af den forventede generelle prisudvikling. Hermed videreføres princippet om realtakstfald, som er indeholdt i den nuværende prisloftreguleringsmodel.

Den nuværende prisloftregulering og den heri liggende godkendelse af Tele Danmark A/S' takster gælder, som ovenfor nævnt, frem til 31. december 1997. Herefter er sigtet, at de nye takstgodkendelsesregler, som refereret ovenfor, skal finde anvendelse. Det indgår derfor i lovforslaget, at de pågældende nye regler først skal have virkning fra 1. januar 1998.

Rammer for finansiering af forsyningspligt

Som det fremgår af lovforslaget, kan udbydere få dækket dokumenterede underskud ved udbudet af forsyningspligtigheder inden for telefoni, forsyningspligtigheder til handicappede og udbud af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester via en finansieringsmekanisme. Der kan derimod ikke via forsyningspligt-finansieringsmekanismen ske en finansiering af forsyningspligtighederne ISDN og faste kredsløb.

Forskningsministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, hvilke tekniske krav til dokumentation for underskud, der vil skulle stilles, for at en forsyningspligtudbyder vil kunne få dækning herfor via den nævnte finansieringsmekanisme. I bestemmelserne vil bl.a. blive fastslået, at det er forsyningspligtudbyderen, der skal dokumentere, at tilvejebringelsen af de pågældende forsyningspligtigheder indebærer underskud. Det er herefter Telestyrelsen, der på grundlag af den fremlagte dokumentation, træffer afgørelse om, hvorvidt underskud foreligger.

Der vil i forbindelse med afgørelser om, hvorvidt der foreligger underskud, skulle tages udgangspunkt i de samlede omkostninger og indtægter ved tilvejebringelsen af forsyningspligtighederne, ikke i et eventuelt underskud ved at tilvejebringe de enkelte ydelser. Dette indebærer også, at takstgodkendelsen implicit kan give adgang til en vis indbyrdes kryds-subsidiering navnlig fra den generelle forsyningspligtighed på telefoniområdet til de særlige forsyningspligtigheder som f.eks. handicaptjenesterne.

Det vil i praksis også sige, at udbyderen ikke kan søge dækning via den i dette lovforslag foreslåede forsyningspligt-finansieringsmekanisme for eventuelle underskud på enkelte delområder, men må gøre disse samlet op ved opstilling af eventuelle krav om underskuds dækning.

Når det er dokumenteret, at udbudet af forsyningspligtigheder giver underskud, opkræver Telestyrelsen til dækning af underskuddet et forsyningspligt-bidrag fra alle udbydere, der udbyder net og/eller tjenester, der svarer til forsyningspligtighederne (dvs. konkurrerende telefoni-ydelser).

Forsyningspligtfinansieringsmekanismen, som skitseret ovenfor, er nødvendiggjort af, at forsyningspligten – bl.a. af praktiske årsager og for at sikre optimale muligheder for via regulering at sikre billige forsyningspligtigheder – er pålagt en eller nogle få markedsaktører, og at disse markedsaktører ikke har adgang til, f.eks. via samtrafikpriser eller lignende, at få dækket evt. underskud hos andre markedsaktører.

Der er således i realiteten tale om en dækning af underskud, som ellers på anden vis skulle dækkes af de øvrige markedsaktører inden for telesektoren. Forsyningspligt-finansieringsreglerne er således også til fordel for den samlede telesektor, idet de sikrer gennemsigthed med hensyn til omfanget af underskuddet ved forsyningspligt-ydelserne.

Forbrugerbeskyttelse

Lovforslaget indeholder endvidere hjemmel til gennemførelse af et sæt generelle forbrugerbeskyttelsesregler vedr. regnings- og kontraktsforhold, der skal gælde for alle udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, herunder også forsyningspligt-selskab(erne). Det er derimod ikke hensigten også at kræve af alle udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, at de udarbejder og får godkendt egentlige abonnementsvilkår, jf. ovenfor om reguleringen af forsyningspligtudbydere.

De generelle regler, der vil blive udstedt, vil bl.a. indeholde overordnede regler med henblik på sikring af regningers pålidelighed. I 1993-94 gennemførte Telestyrelsen med bistand fra et konsulentfirma en undersøgelse vedrørende regningsklager m.v. over Tele Danmark A/S. Som opfølgning på regningsklageundersøgelsen udarbejdede Telestyrelsen et forslag til en handlingsplan, der bl.a. bygger på konklusionerne fra undersøgelsen. Handlingsplanen indeholder bl.a. forslag om, at der sikres kunderne tilbud om specificerede regninger, saldokontrol-ordninger, der udløser en advarsel til brugeren ved forbrug over et vist maksimumsbeløb, on-line adgang til regnings- og saldo-oplysninger og forskellige andre spærringsmuligheder. Anbefalingerne i handlingsplanen vil danne grundlag for den foreslåede regulering på dette område.

I de kommende forbrugerregler vil der endvidere kunne indgå bestemmelser om en evaluering af telesekskabernes kvalitet, herunder f.eks. via certificeringskrav til de anvendte takserings- og regningssystemer.

Derudover vil der i de kommende forbrugerregler indgå bestemmelser om visse minimumsoplysninger, som bør være til rådighed for brugerne, visse rammer for indgåelse af kontrakter om levering af telefoni og andre basale tjenester, der sikrer brugerne mod uhensigtsmæssige kontrakts-bindinger m.v. Disse regler vil også gælde for ikke-offentlige telenet og teletjenester.

I øvrigt vil brugerne kunne påberåbe sig de generelle forbrugerbeskyttelsesregler, der indgår i anden lovgivning, herunder først og fremmest i markedsføringsloven og forbrugeraftaleloven samt de alminde-

lige obligationsretlige principper, der kan udledes af aftalelov og købelov.

Offentlige betalingstelefoner

Sikringen af, at der opstilles offentlige betalingstelefoner, således at brugernes rimelige behov dækkes, er i lovforslaget foreslået tilgodeset ved, at udbydere af betalingstelefoner forpligtes til på anmodning fra en kommunalbestyrelse at etablere og drive udenørs betalingstelefoner på offentlige gader, veje og pladser, hvortil offentligheden umiddelbart har adgang, i det omfang den pågældende udbyder i øvrigt har etableret betalingstelefoner i den pågældende kommune.

Forpligtelsen gælder kun, hvis kommunen garanterer dækning for et eventuelt underskud ved driften sammenholdt med en på forhånd aftalt minimumsomsætning, der dækker udbyderens omkostninger med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Det vil således være kommunalbestyrelsens opgave at vurdere og sikre, at der er rimelig adgang til betalingstelefoner inden for kommunens område, jf. også EU-direktivet om ONP-vilkår for taletelefoni.

Maritime radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester

Tele Danmark A/S har hidtil varetaget driften og finansieringen af de maritime nød- og sikkerhedstjenester i Danmark. For Færøernes og Grønlands vedkommende varetager Tele Danmark A/S finansieringen af disse tjenester, mens driften heraf i et vist omfang varetages af Færøernes og Grønlands televæsenere.

I fremtiden vil udbudet af offentlige radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Danmark m.h.t. udpegning af udbydere, der er ansvarlige herfor, ske i henhold til bestemmelserne i nærværende lovforslag. Det indebærer, jf. ovenfor, at Tele Danmark A/S indtil 31. december 1997 vil skulle varetage driften af disse tjenester. For tiden efter 1. januar 1998 vil der for disse tjenester i lighed med, hvad der gælder for øvrige forsyningspligt-ydelser, skulle udpeges en forsyningspligtudbyder.

Den maritime nød- og sikkerhedstjeneste omfatter såvel en radiomæssig del som en redningsmæssig del. Det understreges, at det af lovforslaget omfattede område kun vedrører radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, dvs. den radiomæssige del af de maritime nød- og sikkerhedstjenester.

Det kan være en forudsætning for at kunne varetage driften af radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester, at der eksisterer en kystradiotjeneste med tilhørende kystradiostationer. En forsyningspligtudbyder af radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester vil i

konsekvens heraf tillige i praksis være i den situation, at vedkommende er nødt til at etablere og drive en kystradiotjeneste for at kunne udfylde forsyningspligten. Et generelt underskud i forbindelse med etableringen og driften af en kystradiotjeneste vil ikke kunne dækkes via den i lovforslagets § 11 nævnte finansieringsordning.

Driften af de radiobaserede nød- og sikkerhedstjenester kan tillige forudsætte etablering og drift af de maritime Inmarsat-tjenester. Heller ikke i dette tilfælde vil dokumenterede underskud ved den generelle drift heraf kunne dækkes via den i § 11 nævnte finansieringsordning.

For Færøernes og Grønlands vedkommende indebærer vedtagelsen af nærværende lovforslag umiddelbart ingen ændringer i Tele Danmarks A/S' forpligtelse til at stille de pågældende nød- og sikkerhedstjenester til rådighed, jf. afsnittet nedenfor om fastfrysning af den nuværende regulering i forhold til Færøerne og Grønland.

Teleforbindelser mellem rigsdelen (Grønland, Færøerne og Danmark)

Telekommunikation mellem rigsdelen er i dag et rigsanliggende, som det er pålagt Tele Danmark A/S at varetage. I den nuværende regulering ligger således en indirekte forsyningsforpligtelse på rigsmyndighederne dels til at sikre de fornødne forbindelser mellem Grønland/Færøerne og omverdenen, dels til at sikre »rimelige takster.«

Det drøftes for indeværende, hvordan den fremtidige tilrettelæggelse af teleforhold på Færøerne og Grønland skal være. Drøftelserne finder sted i 2 parallelle udvalg, nedsat af forskningsministeren og de færøske og grønlandske telemyndigheder bl.a. med henblik herpå. Når de 2 udvalg har afgivet deres redegørelser, vil disse skulle drøftes politisk, hvorefter der vil blive indledt forhandlinger med de færøske og grønlandske myndigheder om ændring af de dele af den nuværende telelovgivning, der vedrører Færøerne og Grønland.

Indtil de ovenfor nævnte forhandlinger er afsluttet, og der er opnået enighed om en endelig løsning, »fastfryses« den nuværende lovgivning om Tele Danmark A/S' nuværende forpligtelser på området. Den nuværende regulering sker med hjemmel i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet.

Ny opgavefordeling mellem telemyndighederne

I overensstemmelse med den politiske principaftale om trin 2 indeholder lovforslaget forslag med henblik på sikring af, at Telestyrelsen kan fungere som uafhængig tilsyns- og afgørelsesmyndighed med

hensyn til den konkrete forvaltning af forsyningspligt- og forbrugerloven. Lovforslaget indeholder således forslag om afskæring af klageadgangen til Forskningsministeriet og af ministeriets instruktionsadgang overfor Telestyrelsen på de af lovforslaget omfattede områder, samt sikring af klageadgang til henholdsvis Teleklagenævnet (der vil blive oprettet med hjemmel i det parallelt fremsatte forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren) og til et nyoprettet Telebrugernævn, der vil afløse det hidtidige Telenævn.

Også kompetencen til at udpege forsyningspligtudbydere vil i vidt omfang blive henlagt til Telestyrelsen.

Uanset den herved foreslåede afskæring af forskningsministerens adgang til at instruere Telestyrelsen vedrørende konkrete sager, vil ministeren fortsat, jf. også ministeransvarsloven, have det overordnede ministeransvar for Telestyrelsens virksomhed, herunder ansvaret for den overordnede styring og tilrettelæggelse af Telestyrelsens aktiviteter og for sager vedrørende Telestyrelsens økonomi og personale.

Den pågældende regulering vil i Trin 2b blive fulgt op af en egentlig, tværgående lovgivning i form af en selvstændig lov om Telestyrelsens uafhængighed og selvstændige opgaver, og om opgavefordelingen mellem Telestyrelsen og Forskningsministeriet.

Klageadgang og tilsyn

Der foreslås som ovenfor nævnt i medfør af lovforslaget nedsat et Telebrugernævn, der får kompetence til at behandle klager over Telestyrelsens 1. instansafgørelser i alle enkeltsager vedrørende forsyningspligtudbydernes overholdelse af gældende vilkår, herunder abonnementsvilkår, og alle udbydere af net og tjenesters overholdelse af de sektorspecifikke forbrugerbeskyttelses-regler.

Det vil ved sammensætningen af Telebrugernævnet blive sikret, at nævnet besidder fornøden generel juridisk og økonomisk, samt forbruger-retlig og telefaglig ekspertise. Der vil navnlig blive lagt vægt på, at der udpeges et eller flere medlemmer med ekspertise og erfaring inden for forbrugerområdet.

Samtidig vil der ved nævnets sammensætning blive lagt vægt på, at nævnet skal være uafhængigt i forhold til alle enkeltstående markedsaktører, herunder særligt udbydere af telenet eller teletjenester med en stærk markedsposition.

Forskningsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Telebrugernævnet. Tilrettelæggelsen af sekretariatets arbejde sker efter instruktion fra nævnets formand. Det vil i forbindelse med trin 2b og den endelige afklaring af opgavefordelingen mellem

Telestyrelsen og Konkurrencerådet m.h.t. konkurrenceområdet blive overvejet, om der er grundlag for at ændre ved placeringen af sekretariatsbetjeningen af et eller flere af de på teleområdet involverede nævn.

Nævnet vil afløse det nuværende Telenævn, som blev oprettet i juli 1994. Dette nævn har været en ankeinstans for afgørelser truffet af Telestyrelsen i sager vedrørende klager primært over koncessionshavers og GSM- og ERMES-tilladelseshavernes regninger og ydelser, sammenholdt med de gældende abonnementsvilkår.

I overensstemmelse med, hvad der er praksis i dansk ret, vil anke over afgørelser truffet af Telestyrelsen inden denne lovs forventede ikrafttræden den 1. juli 1996 skulle behandles og afgøres af det nuværende Telenævn under forudsætning af, at anken falder inden for Telenævnets nuværende kompetenceområde.

Klager over Telestyrelsens afgørelser i forbindelse med udpegningen af forsyningspligtudbydere, samt Telestyrelsens fastsættelse af vilkår og maksimalpriser for forsyningspligtudbydernes udbud af forsyningspligtgydelser, vil skulle indbringes for Teleklagenævnet, jf. ovenfor.

C. Lovens administrative og økonomiske konsekvenser

Den gennemførte forbedrede sikring af forsyningspligten, herunder de styrkede klagemuligheder, må forventes at medføre forøgede administrative udgifter i Telestyrelsen, og i mindre omfang i Forskningsministeriet, hvor der vil skulle opbygges et uafhængigt nævnssekretariat. Behovet for øget ressourceanvendelse i Telestyrelsen og Forskningsministeriet vil omfatte 2-3 årsværk. Der vil blive udarbejdet særskilt aktstykke herom vedrørende 1996. Vedrørende 1997 og følgende år vil Forskningsministeriet i forbindelse med Trin 2b forelægge en samlet redegørelse for opgave- og ressourcudviklingen i Telestyrelsen med henblik på Finansloven for 1997.

M.h.t. finansieringen af de ovenfor nævnte udgifter henvises til den parallelte gennemførte ændring af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, hvori indgår hjemmel til finansiering af tilsynsaktiviteter m.v.

EU-retlige forhold

Forsyningspligt betegnes i EU-terminologi som USO (Universal Service Obligation). Forsyningspligt og finansieringen heraf er ikke specifikt reguleret i det gældende EU-regelsæt på teleområdet.

I ONP-reguleringen indgår som ovenfor nævnt en række forsyningspligtlignende bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at sikre et vist minimums-udbud af lejede kredsløb og telefoni.

ONP-reguleringen består dels af det såkaldte ONP-rammedirektiv, dels et direktiv om faste kredsløb, der fastlægger et minimumssæt af faste kredsløb, der skal være til rådighed i EU, og et direktiv om ONP-vilkår for taletelefoni. Endvidere har Rådet vedtaget to henstillinger til sikring af et udbud af visse pakkekoblede datatjenester og visse ISDN-net og tilhørende ISDN-faciliteter.

Den nuværende ONP-regulering udspringer af, at der i de enkelte medlemsstater er et begrænset antal selskaber, der har ene- eller særrettigheder på infrastrukturområdet. Når de enkelte stater senest den 1. januar 1998 liberaliserer infrastrukturen, vil denne regulering ikke længere være tidssvarende.

Kommissionen har derfor for nylig fremlagt et forslag til revision af ONP-reglerne. Forslaget indeholder ændring af nævnte ONP-rammedirektiv samt ONP-direktivet om faste kredsløb. Forslaget ændrer ONP-reglernes anvendelsesområde således, at de ikke længere retter sig mod offentlige teleoperatører med særlige eller eksklusive rettigheder, der vil forsvinde i takt med liberaliseringen. Ifølge det reviderede forslag vil ONP-reguleringen fremover rette sig mod organisationer, der udbyder offentlige telenet og tjenester, afhængigt af deres position og markedsandel på et relevant marked.

I forslaget om revision af det gældende EU-direktiv om faste kredsløb foreslås det, at reguleringen fremover retter sig mod den eller de operatører, som nationalt udpeges som leverandører, dog således at der overalt i hele landet skal være mindst én operatør, som udbyder faste kredsløb til brugere og tjenestudbydere.

Kommissionen forventes snarest at fremlægge et forslag til ændring af Rådsdirektivet om ONP-vilkår for taletelefontjenesten.

De gældende ONP-direktiver og de heri indeholdte forpligtelser m.h.t. sikring af et vist minimums-udbud af net og tjenester vil i Danmark bl.a. danne grundlag for forsyningspligtlovgivningen. ONP-reglerne udgør derudover en del af grundlaget for den kommende samtrafiklovgivning.

Der er ved udformningen af nærværende lovforslag søgt taget højde for de kommende ONP-regler, i det omfang indholdet af disse er kendt.

Nærværende lovforslag samt det samtidigt fremsatte lovforslag om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren udgør endvidere den danske implementering af EU-direktiv 95/62/EØF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefoni og en vide-

reførelse af den allerede gennemførte implementering af det øvrige ONP-regelsæt.

Lovforslaget sikrer desuden en fortsat dansk implementering af den vedtagne Rådshenstilling 92/383/EØF af 5. juni 1992 om sikring af et vist minimumsudbud af ISDN-net og -funktionaliteter.

M.h.t. Rådshenstilling 92/382/EØF af 5. juni 1992 om harmoniseret tilrådighedsstilling af et vist minimumsudbud af pakkekoblede kredsløb vurderes det, at der ikke er behov for særlig regulering med henblik på at sikre implementeringen heraf. Konkurrencen i den danske telesektor må således formodes i sig selv at sikre, at der fortsat stilles pakkekoblede datatjenester som omfattet af ONP-Rådshenstillingen til rådighed i Danmark.

ONP-reguleringen stiller tillige krav om, at teleselskaber, der af en medlemsstat har fået tildelt særlige eller eksklusive rettigheder med henblik på etablering af offentlige telenet og levering af offentlige telenetjenester, skal benytte ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede takster og rabatter. Endvidere skal de pågældende selskaber opstille omkostningsbaserede og gennemsigtige regnskaber m.v. både i forhold til slutbrugere og i forhold til evt. uafhængige tjenesteudbydere.

Med den gennemførte totalliberalisering pr. 1. juli 1996 vil der ikke længere være sådanne teleselskaber i Danmark. M.h.t. fortsat regulering af Tele Danmark A/S' priser og de af Tele Danmark A/S anvendte rabatter henvises til bemærkningerne ovenfor om videreførelse af en revideret udgave af den nuværende prisloftregulering. Som det fremgår heraf, vil der fortsat blive stillet krav om omkostningsbaserede og ikke-diskriminerende priser for forsyningspligt-tjenesterne og det heraf omfattede udbud af taletelefoni og faste kredsløb. Hertil kommer krav i medfør af den kommende samtrafiklovgivning.

Desuden vil der fortsat ske en regnskabsmæssig regulering af Tele Danmark A/S. Reguleringen vil i sammenhæng med samtrafiklovgivningen blive strammet op og udvidet til at omfatte alle markedsktører med en stærk markedsposition. Der henvises i den forbindelse dels til bemærkningerne nedenfor til § 11, stk. 2, dels til det parallelle forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik inden for telesektoren.

Den nuværende ONP-regulering (ONP-direktiv om faste kredsløb og ONP-direktiv for taletelefoni) indeholder udover de ovenfor nævnte bestemmelser regler for en supplerende EU-klageprocedure, som indebærer, at brugerne af de pågældende telenet, herunder både slutbrugere og uafhængige tjenesteudbydere, kan klage til det såkaldte ONP-udvalg på EU-niveau (med repræsentanter for samt-

lige medlemsstater), når de nationale klagemuligheder er udtømte, hvis de har lidt skade eller vil kunne lide skade, fordi direktivets bestemmelser er blevet overtrådt (herunder bl.a. at der ikke er stillet det påbudte minimumsudbud af tjenester til rådighed). ONP-udvalgets formand tager derefter initiativ til nedsættelse af en arbejdsgruppe med henblik på mægling. ONP-udvalget har dog ikke nogen egentlige beføjelser til at træffe afgørelse, såfremt mæglingen viser sig resultatløs.

Den pågældende mæglingsprocedure vil bl.a. kunne finde anvendelse, såfremt en eller flere parter er af den opfattelse, at det ikke ved administrationen af nærværende lovforslag sikres, at der sker det krævede minimumsudbud af telefonitjenester og faste kredsløb.

Telestyrelsen deltager fra dansk side som myndighedsrepræsentant i mæglingsproceduren.

Også forslaget til Rådsk Direktiv om samtrafik på teleområdet (fremsat i juli 1995 – politisk enighed blev opnået på Rådsmøde for teleministre den 21. marts 1996) berører forsyningspligt-problematikken uden dog at definere, hvad der forstås ved forsyningspligt. Forslaget indeholder imidlertid regler om beregning af forsyningspligten og regler om beregning af nettoudgifter ved forsyningspligten. Disse udgifter kan ifølge forslaget fordeles mellem organisationer, der udbyder telenet og tjenester, hvortil offentligheden har adgang. Der er ifølge forslaget frit valg mellem en fondsmodel og en model med supplerende samtrafikafgifter. Forslagets finansieringsmekanismer omfatter alene offentlige fastnet-telefonitjenester og det tilhørende fastnet (og således ikke faste kredsløb og ISDN, som oprindeligt ønsket af Danmark).

Herudover er der ikke mulighed for at dække eventuelle nettounderskud via en forsyningspligt-finansieringsmodel baseret på bidrag fra andre brancheaktører. Tjenester/faciliteter af denne art skal alene leveres til omkostningsbaserede priser.

Forslaget til rådsk Direktiv om samtrafik på teleområdet er ikke til hinder for, at der med dette lovforslag fastsættes et bredere område for forsyningspligt end indeholdt i rådsk Direktivet. Med hensyn til finansieringsmekanismen er lovforslaget udarbejdet i overensstemmelse med Rådsk Direktivet, således at kun offentlige fastnet-telefonitjenester, det tilhørende fastnet, handicaptjenester og den radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjeneste kan omfattes af mekanismen.

Kommissionen har bl.a. med henvisning til vigtigheden af at sikre en universel forsyningspligt i et liberaliseret miljø udarbejdet en meddelelse om forsyningspligtfinansiering, (KOM (96) 73 af 13. marts

1996). Heri konkluderes, at direktivet om ONP-taletelefoni, Kommissionsdirektivet om den totale liberalisering og det kommende direktiv om samtrafik er tre hjørnestene, der angiver den fælles forsyningspligt og rammerne for omkostningerne og finansieringen heraf.

D. Høring

Udkastet til dette lovforslag har været udsendt til høring hos relevante ministerier, berørte myndigheder og organisationer med flere.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1-2

I § 2 afgrænses lovforslagets anvendelsesområde for så vidt angår de omfattede udbydere. Afgrænsningen har dels relevans i forbindelse med afgrænsningen af, hvilke udbydere, der kan udpeges som forsyningspligtudbydere, dels relevans for anvendelsesområdet for de sektorspecifikke forbrugerbeskyttelsesregler, som påtænkes udstedt med hjemmel i lovforslagets § 13, jf. dog § 13, stk. 2, 2. punktum.

Lovforslaget finder anvendelse på alle udbydere af telenet og teletjenester, som offentligheden har adgang til, herunder også udbydere af mobilnet og tjenester. Mobilselskaberne vil dog – såfremt de alene udbyder mobilnet og teletjenester – som udgangspunkt ikke kunne udpeges som forsyningspligtudbydere, jf. betingelserne herfor i § 6. Der er intet til hinder for, at et mobilselskab i forbindelse med et offentligt udbud efter § 7 tilbyder at varetage forsyningspligten, såfremt selskabet i øvrigt er i stand her til.

M.h.t. afgrænsningen af, hvorvidt der er tale om telenet og teletjenester, der udbydes til offentligheden, vil der blive taget udgangspunkt i den parallelle afgrænsning i det samtidigt fremsatte forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren. Afgørende vil således være, om de pågældende net og tjenester udbydes til offentligheden i bred forstand. Udenfor vil falde udbydere af interne eller lukkede net, eksempelvis i form af udbydere af telenet og teletjenester til boligblokke, til afgrænsede grupper af nærtstående erhvervsvirksomheder, enkeltbrancher m.v.

Til § 3

Der er i denne bestemmelse fastsat en afgrænsning af, hvilke generelle ydelser, der er omfattet af forsyningsforpligtelser. I forsyningspligt-begrebet ligger, at de pågældende teleydelser skal stilles til rådighed for enhver bruger i Danmark, der anmoder herom,

til forud fastsatte maksimalpriser. Bestemmelsen udgør en afgrænsning af, hvilke ydelser et udpeget forsyningspligtselskab kan pålægges at udbyde.

Den nærmere afgrænsning af de pågældende forsyningspligt-ydelser, jf. § 3, stk. 2, vil bl.a. ske med udgangspunkt i EU-reguleringen om ONP-vilkår for taletelefoni og faste kredsløb, hvori er indeholdt krav til medlemslandene om tilrådighedstillelse af et bestemt defineret udbud af tjenester og kredsløb, samt en række supplerende faciliteter for så vidt angår taletelefoni. For ISDN-net og -tjenester vil afgrænsningen bl.a. ske med udgangspunkt i EU-rådshenstillingen om harmoniserede ISDN-tilslutningsordninger og et minimumssæt ISDN-funktionaliteter.

Forpligtelserne m.h.t. telefoni vil således som udgangspunkt omfatte telefoni forstået som mulighed for overføring af båndbredde på minimum 3,1 kHz ved analog transmission (indland og udland). Forsyningspligt-ydelserne m.h.t. taletelefoni vil omfatte levering af forbindelse til det pågældende offentlige telefoninet efter anmodning, samt mulighed for at tilslutte og bruge godkendt terminaludstyr placeret hos brugeren. Det vil blive stillet som krav, at det pågældende telefoninet skal kunne overføre og koble taletelefoni, fax m.v. samt datatransmission på minimum op til 2400 bit/s mellem fast placerede termineringspunkter. Kravene vil desuden omfatte adgang til en dækkende nummeroplysningstjeneste samt sikring af mulighed for opkald til alarmtjenesten (112).

Desuden vil der i forsyningspligtkravene m.h.t. telefoni kunne indgå tilrådighedsstillelse af de særlige faciliteter, som EU-direktivet om ONP-vilkår for taletelefoni pålægger medlemsstaterne at sikre, i det omfang det måtte være teknisk gennemførligt og økonomisk bæredygtigt, og de særlige fælles EU-dækkende faciliteter, som medlemsstaterne tilskyndes til at sikre indført, når efterspørgslen hos brugeren tilsiger det.

For så vidt angår ISDN, vil forsyningspligt-ydelserne blive afgrænset i overensstemmelse med Rådshenstillingen om harmoniserede ISDN-tilslutningsordninger og -funktionaliteter og ONP-direktivet for taletelefoni. Forsyningspligtkravene for så vidt angår ISDN kan derudover i det omfang, det skønnes relevant, omfatte mere avancerede faciliteter såsom identifikation af A-nummer, blokering af A-nummervisning, direkte indvalg, nummervisning, telefonmøde m.v. Ved afvejningen af, i hvilket omfang der i forsyningspligtkravene m.h.t. ISDN også skal stilles krav om levering af mere avancerede faciliteter, vil der blive taget udgangspunkt i den almindeli-

ge privatbrugers behov for supplerende faciliteter som nævnt.

M.h.t. faste kredsløb udbydes der i dag under denne produktbetegnelse knapt 30 forskellige kredsløbstyper spændende fra almindelige to-tråds faste forbindelser op til typer, der kan transmittere hastigheder på ca. 2 Mbit/s.

EU-direktivet om ONP-vilkår for tilrådighedsstillelse af faste kredsløb sigter på sikring af et minimumsudbud af følgende hovedtyper faste kredsløb:

- 2 eller 4-tråds faste kredsløb til tale af almindelig kvalitet
- 64 kbit pr. sekund, digital teknik
- 2048 kbit pr. sekund, digital teknik

Det herved beskrevne minimumsudbud vil danne grundlag for forsyningspligtkravene på dette område. Der vil således være tale om et langt mere begrænset udbud end ovenfor nævnt. Udbud af faste kredsløb udover disse vil alene være reguleret af samtrafiklovgivningen.

Forsyningspligten for handicappede sikrer, at de hidtidige aktiviteter, som Tele Danmark A/S har påtaget sig som led i sine samfundsforpligtelser og som sit bidrag til at løfte tele- og IT-branchens sektoransvar, videreføres med de rimelige udbygninger, som udviklingen i teknologi og tjenestebud muliggør.

Forsyningspligten på dette område vil umiddelbart omfatte:

- En opdateret version af den eksisterende skrivetelefontjeneste, som vil blive moderniseret og videreført som en PC-baseret teksttefontjeneste. Forsyningspligten omfatter udskiftning af terminaler uden udgifter for de handicappede.
- I forbindelse med overgang til teksttefontjenesten tilbydes brugerne Internetadgang med henblik på at supplere teksttelefonbrug med kommunikation via Internet.
- Formidlingscentret, der betjener såvel skrivetelefonkunder som kommende teksttelefonkunder, vil blive døgnåbent, således at den hidtidige lukning mellem kl. 24 og 07 ophører. Endvidere vil takstniveauet for opkald til de handicappede blive lige-stillet med opkald fra sidstnævnte via formidlingscentralen.
- Nummeroplysning og automatisk gennemstilling gennemføres til reduceret pris for nærmere afgrænsede grupper af handicappede.

Der vil for hver af de ovenfor nævnte tjenester ske en klar afgrænsning af de målgrupper, som kan benytte sig af de således sektor-finansierede forsyningspligt-ydelser til handicappede. Udgangspunktet vil være, at de pågældende tjenester bør være tilgængelige for alle handicapgrupper, der via den eller de pågældende tjenester kan kompenseres væsent-

ligt for deres handicap. Sigtet vil samtidig være at undgå stærkt ressourcekrævende visitationsordninger, der ikke står i forhold til de samlede omkostninger ved tilvejebringelse af de pågældende særlige ydelser til handicappede.

§ 3 vil dels danne grundlag for den ovenfor nævnte afgrænsning af de generelle forsyningspligt-ydelser, dels udgøre hjemmelen for fastsættelse af nærmere specificerede kvalitetskrav med hensyn til leveringsbetingelser, leveringstider, fejlretning m.v. til de generelle forsyningspligt-ydelser. Sigtet er en fastholdelse som minimum af det nuværende kvalitetsniveau, således som det er fastlagt af Tele Danmark A/S m.h.t. det nuværende udbud af telefonitjenester, faste kredsløb m.v. Grundlaget for den pågældende regulering vil herudover være ONP-direktivernes krav vedrørende udbud af henholdsvis faste kredsløb og telefoni-ydelser.

Til § 4

Af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om visse forhold på telekommunikationsområdet (i 1990) er det anført, at koncessionen til Tele Danmark A/S på telekommunikationsområdet bl.a. ville omfatte de eneretsaktiviteter, der hidtil havde været varetaget af statsvirksomheden Statens Teletjeneste under P&T. Blandt disse aktiviteter er bl.a. de maritime teletjenester beskrevet. De maritime teletjenester kan sammenlignes med de landbaserede mobiltefontjenester.

For så vidt angår varetagelsen af den radiomæssige del af nød- og sikkerhedstjenesten følger Tele Danmark A/S' varetagelse heraf af samme lovs § 2, stk. 4, nr. 2, hvor ministeren er bemyndiget til at fastsætte vilkår om »Forpligtelse til at udføre særlige opgaver uden sædvanlig fortjeneste eller med underskud«. Det er i den forbindelse i bemærkningerne anført, at koncessionsindehaveren (Tele Danmark A/S) i overensstemmelse med internationale forpligtelser herom vederlagsfrit skal opretholde en radiobaseret maritim nød- og sikkerhedstjeneste i Danmark, Grønland og på Færøerne. Det konstateres i bemærkningerne, at alle udførende opgaver på det maritime nød- og sikkerhedsområde på Færøerne sker gennem det færøske teleselskab, medens de tilsvarende funktioner i Grønland sker gennem hjemmestyremyndigheden.

I fremtiden vil udbudet af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester med hensyn til udpegning af udbydere, der er ansvarlig herfor, ske i henhold til bestemmelserne i nærværende lovforslag. Det indebærer, jf. ovenfor, at Tele Danmark A/S indtil den 31. december 1997 vil skulle varetage drif-

ten af de maritime nød- og sikkerhedstjenester. For tiden efter den 1. januar 1998 vil der for disse tjenester i lighed med, hvad der gælder for øvrige forsyningspligtgydelser, skulle udpeges en forsyningspligtudbyder.

For så vidt angår den radiomæssige del af den maritime nød- og sikkerhedstjeneste, har denne hidtil været kædet sammen med de kystradiostationer, der indgår i udførelsen af de maritime teletjenester, idet kystradiostationerne i det internationale radioreglement, der er vedføjet den af Danmark tiltrådte Internationale Telekommunikations Konvention, i et vist omfang indtil videre er forpligtet til at holde lyttevagt på de maritime nødfrekvenser. Selve redningsdelen i tjenesten tager sit udgangspunkt i SOLAS (Safety Of Life At Sea) og SAR- (Search And Rescue) konventionerne, der udspringer af arbejdet i IMO (International Maritime Organisation). SAR-konventionen pålægger deltagerlandene at sikre, at der er oprettet den nødvendige organisation til at udføre en tilfredsstillende eftersøgnings- og redningstjeneste for mennesker i havsnød ved deres kyster, og at de nævnte tjenester er i stand til at reagere øjeblikkeligt på nødopkald. I den forbindelse skal der oprettes redningscentraler og undercentraler i passende omfang, som skal være udstyret med egnede midler til at kunne modtage nødsignaler enten via en kystradiostation eller på anden vis. Deltagerlandene skal videre sikre, at der opretholdes konstant lyttevagt på de internationale nødfrekvenser i det omfang, det findes gennemførligt og nødvendigt. I SOLAS-konventionen er det bl.a. fastsat, hvilke radiokommunikationsformer skibe omfattet af konventionen skal kunne udføre, og det er fastsat, hvilke typer af radiokommunikationsudstyr de enkelte skibe skal være udrustet med. Det er Erhvervsministeriet (Søfartsstyrelsen), der er ressortministerium for IMO-forhold, og således ansvarlig for national lovgivning til implementering af bestemmelser fra disse konventioner.

For Færøernes og Grønlands vedkommende indebærer vedtagelsen af nærværende lovforslag umiddelbart ingen ændringer i Tele Danmark A/S' forpligtelse til at stille den radiomæssige del af nød- og sikkerhedstjenesterne til rådighed, jf. afsnittet i de almindelige bemærkninger om fastfrysning af den nuværende regulering i forhold til Færøerne og Grønland.

Til § 5

Med hensyn til forsyningspligtgydelserne indgår det i EU-direktivet om ONP-vilkår for telefonitjenesten, at de nationale telemyndigheder skal sikre, at

brugerne har en kontrakt, hvori det er specificeret, hvilken tjeneste teleselskabet skal stille til rådighed. Myndighedsorganerne skal tillige »som hovedregel kræve, at der findes kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger for det tilfælde, at tjenestens kvalitetsniveau ifølge kontrakten ikke overholdes, og sikre, at enhver undtagelse fra denne regel begrundes af de(t) pågældende teleselskab(er) og fremgår klart af brugernes kontrakt.«. Direktivet fastslår desuden, at de nationale myndigheder skal kunne kræve teleselskabernes kontraktvilkår og vilkårene for deres eventuelle kompensations- og /eller tilbagebetalingsordninger ændret. Der er endvidere i direktivet krav om offentliggørelse af leverings- og brugsvilkår.

Det er op til det enkelte medlemsland, om sikringen af, at de pågældende krav opfyldes, skal ske ved at kræve abonnementsvilkår (forbrugerkontrakter) forelagt til godkendelse eller indirekte gennem opstilling af generelle regler rettet mod de pågældende selskaber.

Der lægges med lovforslaget op til, at udbydere omfattet af forsyningspligt skal udarbejde oplæg til abonnementsvilkår for de af forsyningspligten omfattede tjenester, som skal forelægges telemyndighederne til godkendelse. Sigtet er, at der regulatorisk fastlægges rammer, der fremmer fastsættelse af robuste, fremadrettede og generelle abonnementsvilkår for forsyningspligtgydelser, der sikrer en vis fleksibilitet m.h.t. gennemførelse af mindre ændringer af abonnementsforholdet uden forudgående myndighedsgodkendelse.

Forholdet mellem den enkelte televirksomhed og virksomhedens kunder reguleres efter en række offentligtretlige regler i anden lovgivning. Det er derfor ikke hensigten med § 5, stk. 2, at fastsætte detaljerede regler om det samlede indhold af forsyningspligtudbydernes abonnementsvilkår. Hensigten er alene at opstille rammer for regulering og godkendelse af indholdet af nærmere afgrænsede dele af den standardkontrakt for udbudet af forsyningspligtgydelser, som forsyningspligtudbyderen anvender.

Der vil således ikke være tale om, at forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår i deres helhed vil skulle godkendes af Telestyrelsen og de godkendte vilkår vil derfor ikke nødvendigvis udtømmende gøre op med forholdet mellem forsyningspligtudbyder og bruger.

I overensstemmelse med ONP-reglerne vil det være et krav, at kontraktvilkårene offentliggøres.

Til §§ 6-9

De pågældende bestemmelser indeholder rammerne for udpegning af forsyningspligtudbydere.

Der henvises til de almindelige bemærkninger for så vidt angår en generel gennemgang af indholdet af de pågældende bestemmelser.

Med hensyn til udpegning af en forsyningspligtudbyder for et regionalt eller lokalt område i henhold til § 6, stk. 2, er denne mulighed alene tænkt anvendt i særlige tilfælde. Den vil således navnlig kunne bringes i anvendelse, hvis der for et eller flere dele af landet udvikler sig en markant anderledes markedstruktur end i det øvrige land, f.eks. således at en udbyder, som i øvrigt ikke har markedsandele af betydning i resten af landet, indenfor det pågældende regionale eller lokale område har en markedsandel på 50 pct. eller derover.

Der kan ikke udpeges regionale udbydere af ISDN og faste kredsløb, idet en landsdækkende udpegning på disse områder er den eneste mulighed for at sikre en sammenhængende dækning af de samlede omkostninger ved tilvejebringelsen af forsyningspligtgydelser, da der ikke er mulighed for at lade disse forsyningspligtgydelser være omfattet af den generelle sektorfinansieringsmekanisme for forsyningspligtgydelser.

Med hensyn til udpegning af forsyningspligtudbydere efter offentligt udbud, jf. § 7, vil afvejningen af, om denne bestemmelse skal anvendes, bl.a. ske med udgangspunkt i hvilke markedsandele, de enkelte markedsaktører i telesektoren har, samt evt. tilkendegivelser fra andre udbydere end den udpegede forsyningspligtudbyder, om at disse mener sig i stand til at udbyde billigere forsyningspligtgydelser end den udpegede forsyningspligtudbyder m.v.

Der vil under alle omstændigheder skulle gennemføres offentligt udbud, når den i § 11 nævnte finansieringsmekanisme bringes i anvendelse.

Telestyrelsen vil ikke være forpligtet til at optage forhandlinger med alle, der har afgivet tilbud på at blive forsyningspligtudbydere. Der kan dog være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt i en indledende fase at føre forhandlinger med flere tilbudsgivere.

Til § 10

I henhold til denne bestemmelse godkendes forsyningspligtudbydernes maksimalpriser for forsyningspligtgydelser og ændringer heri af Telestyrelsen på grundlag af oplæg fra forsyningspligtudbydernes.

Bestemmelserne om prisregulering i dette lovforslag foreslås dog først at få virkning fra den 1. januar 1998, idet den nuværende prisloftregulering af Tele Danmark A/S' takster på det område, som vil være omfattet af forsyningspligt, først udløber 31. december 1997.

Den takstgodkendelse, som er nævnt i stk. 1, vil være baseret på en reguleringsmodel baseret på »kurve« af priser, der betragtes under et.

De pågældende kurve vil m.h.t. sammensætning og indbyrdes vægtning tage udgangspunkt i den almindelige brugers anvendelse af teleydelser. Reguleringen vil ske adskilt i to hovedgrupper:

- En nærmere defineret gruppe af telefoni-ydelser.
- En nærmere defineret gruppe af faste kredsløb (standard-ydelser op til og med 2 Mbit/s) og ISDN-net og -tjenester.

Som anført i de almindelige bemærkninger vil der blive stillet mere restriktive krav til priserne for forsyningspligtgydelser indenfor telefoniområdet end til forsyningspligtpriserne for lejede faste kredsløb og ISDN-ydelser, idet der for den sidstnævnte gruppe alene kan stilles krav om omkostningsbaserede priser.

Der vil blive tale om en rullende procedure for takstgodkendelse, som sikrer optimale muligheder for løbende justering af forsyningspligt-priserne.

Bestemmelsen indebærer, at der senest pr. 31. december hvert år skal foreligge fastsatte maksimalpriser for de følgende 2 år. Det betyder for eksempel, at der senest 31. december 1996 skal foreligge fastsatte maksimalpriser for 1998.

M.h.t. telefoni-ydelserne vil dette ske bl.a. på baggrund af den internationale takstudvikling og den generelle danske prisudvikling for teleydelser for tilsvarende telefoni-ydelser på konkurrencemarkedet, således at forsyningspligtpriserne for telefoni afspejler den »bedste praksis« på konkurrencemarkedet i bred forstand.

Den rullende regulering, hvor der til enhver tid er fastsat maksimalpriser to år frem, vil ikke give teledynderne mulighed for efterfølgende justering af de allerede godkendte maksimalpriser.

Den nugældende prisloftregulering af Tele Danmark A/S forudsættes videreført til 31. december 1997, og vil i denne periode udgøre prisloftreguleringen af Tele Danmark A/S' forsyningspligt-ydelser.

Prisloftreguleringen er ikke til hinder for, at Tele Danmark A/S anvender kommercielt bestemte rabatter. Dette skal imidlertid ske under respekt af den nuværende konkurrence-regulering samt en justeret og opstrammet regnskabs-regulering, som bl.a. vil indeholde mulighed for indgreb overfor konkurrenceforvridning i form af overførsel af midler mellem stærkt konkurrenceudsatte forretningsområder og de facto monopol områder, og under respekt af den kommende samtrafikregulering, som på en række områder pålægger alle selskaber med en stærk markedsposition – herunder bl.a. Tele Danmark A/S – at anvende omkostningsbaserede og ikke-diskrimi-

nerende samtrafikpriser, herunder for andre selskabers adgang til net og basistjenester. Den justerede og opstrammede regnskabs-regulering vil blive gennemført med hjemmel i lov om konkurrenceforhold og samtrafik inden for telesektoren.

Tele Danmark A/S' aktiviteter i form af udbud af ydelser til slutbrugerne, der er parallelle til forsyningspligt-ydelserne (telefoni og faste kredsløb) på kommercielle vilkår og til markedsbestemte priser/rabatter, skal foregå udskilt i selvstændige forretningsområder.

Der vil hermed i realiteten alene være tale om videreførelse af de muligheder Tele Danmark A/S fik allerede med telefoni-liberaliseringen i 1994, hvor selskabet fik adgang til »samtidig selv at udøve virksomhed på det nye konkurrenceområde, som opstår med den foreslåede liberalisering(telefoni). På konkurrenceområdet vil Tele Danmark A/S dog ikke kunne indtage nogen særstilling i udnyttelsen af nettet m.v. i forhold til sine konkurrenter« (jf. lovbetænkningerne til den daværende lovændring). Den samme retsstilling vil være gældende også på andre aktivitetsområder.

Kommercielt fastlagte rabatter vil i overensstemmelse med den gældende prisloftordning ikke kunne medregnes i beregningerne over, hvorvidt prisloftkravene og de heri indbyggede krav om realprisfald er opfyldt.

Det er ikke hensigten før 1. januar 1998 at afvikle prisloftreguleringen af de af Tele Danmark A/S' grundlæggende ydelser, der ikke er omfattet af forsyningspligt, herunder bl.a. hele bredbåndsområdet.

Derimod kan det i forbindelse med fastlæggelsen af abonnementsvilkår for Tele Danmark A/S' kommende forsyningspligt-tjenester og den heraf følgende ophævelse af de hidtidige abonnementsvilkår, blive relevant at ophæve prisloftreguleringen af de evt. supplerende og/eller særlige ydelser inden for telefoni og faste kredsløb, som Tele Danmark A/S måtte ønske at udbyde udover forsyningspligt-ydelserne, og som i dag er omfattet af abonnementsvilkår og prisloftregulering.

Til § 11

Med denne bestemmelse fastsættes, at udbydere, der er pålagt forsyningspligt med hensyn til ydelser på telefoniområdet, handicapområdet og udbud af radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, kan få dækket dokumenterede underskud ved dette udbud.

Den foreslåede finansieringsmekanisme vil først kunne bringes i anvendelse efter 1. januar 1998, idet Tele Danmark A/S, som tidligere nævnt, i den mel-

lemliggende periode udpeges som forsyningspligt-udbyder, og den nuværende prisloftsregulering i den forbindelse vil løbe videre indtil 31. december 1997.

De underskud, der kan dækkes via den foreslåede finansieringsmekanisme, omfatter:

- Tab/underskud ved tilvejebringelse og udbud af grundlæggende ikke-kommercielle forsyningspligt-ydelser som handicap-ydelserne og den radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjeneste. Tabet opgøres med udgangspunkt i det underskud, der er ved tilvejebringelse af de pågældende ydelser, reduceret med de indtægter, der forekommer på disse områder.
- Evt. underskud ved tilvejebringelse af de almene forsyningspligt-ydelser på telefoni-området til de fastsatte maksimaltakster (standardabonnement til de brugere, der efterspørger dette), ligeledes opgjort med udgangspunkt i underskuddet ved tilvejebringelse heraf sammenholdt med indtægterne.

Opgørelsen vil for telefoni-ydelserne omfatte indtægter og udgifter ved samtlige de forsyningspligt-abonnementer, forsyningspligtselskabet sælger, men f.eks. ikke de telefoni-abonnementer, der sælges på andre prisvilkår til særlige kundegrupper.

Der skal samlet foreligge underskud, før finansieringsmekanismen kan bringes i anvendelse. Evt. overskud ved tilvejebringelse af telefoni vil således blive modregnet i underskud ved tilvejebringelse af bl.a. handicap-ydelser.

Med bestemmelsen gives forskningsministeren, jf. § 11, stk. 2, hjemmel til at fastsætte nærmere tekniske regnskabs- og dokumentationskrav for forsyningspligtselskabet eller forsyningspligtselskaberne. Forskningsministeren kan ikke heri fastsætte nærmere regler for hvilket beregningsgrundlag, der skal anvendes ved opgørelsen af et eventuelt forsyningspligtunderskud.

I det omfang det viser sig nødvendigt yderligere at præcisere, hvilket beregningsgrundlag der skal anvendes ved opgørelsen af de ovenfor nævnte underskud, vil dette ske via lovgivning. Lovforslag herom vil i givet fald blive fremsat i forbindelse med udmøntningen af trin 2b af den politiske principaftale om totalliberalisering.

Forsyningspligtselskabet vil, udover forsyningspligt-abonnementet, kunne tilbyde andre – og evt. billigere – former for telefoni-abonnementer og lign. til visse kundegrupper, på samme måde som andre markedsaktører.

Herved vil der kunne opstå den situation, at forsyningspligt-abonnementet primært anvendes til levering af telefoni-ydelser til kundegrupper, hvor leveringen medfører underskud.

Det understreges, at forsyningspligtselskabet i denne situation, på samme måde som andre markedsaktører, vil blive pålagt at bidrage til en evt. medfinansiering af forsyningspligt-abonnementerne, på grundlag af sin omsætning ved at udbyde andre former for telefoni-abonnementer og lign. Herved undgås en mulig konkurrenceforvridning.

Med hensyn til de udbydere, der vil blive pålagt at bidrage til finansieringen af forsyningspligten, gør § 11, stk. 5, udtømmende op hermed.

I det omfang der viser sig behov for at bringe finansieringsmekanismen for forsyningspligtudbydere i anvendelse, vil der på de pågældende års finanslove blive søgt bevillingsmæssig hjemmel til at opkræve bidrag til dækning af forsyningspligtunderskuddet.

Til § 12

Ved betalingstelefoner forstås, som det også fremgår af bekendtgørelse om betalingstelefoner, et telefonapparat til samtaler via det offentlige telefonnet, hvor betaling for samtalerne sker ved at indskyde penge eller andre betalingsmidler i apparatet. Der kan betales med mønter, betalingskort eller andet brugbart betalingsmiddel.

Ved vurderingen af, om der i et konkret tilfælde foreligger et underskud ved driften af betalingstelefoner er grundlaget for Telestyrelsens afgørelse heraf oplysninger om underskuddet ved driften sammenholdt med den med kommunen på forhånd aftalte minimumsomsætning, der dækker udbyderens omkostninger med tillæg af en rimelig fortjeneste. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger driftsunderskud, vil skulle relatere sig til den enkelte betalingstelefon og ikke til en helhedsvurdering af driften af samtlige de betalingstelefoner, den pågældende udbyder måtte udbyde i den pågældende kommune.

I henhold til EU's ONP-regulering er Danmark forpligtet med hensyn til at sikre et rimeligt udbud af betalingstelefoner. Denne forpligtelse vil i henhold til hidtidig praksis og EU's subsidaritetsprincip være overladt til kommunerne, der således vurderer, om der i den enkelte kommune er en tilstrækkelig dækning med betalingstelefoner.

Til § 13

Forskningsministeren bemyndiges hermed til at fastsætte visse minimumsbestemmelser for udbudet af telenet og teletjenester, som offentligheden har adgang til.

Der vil med hjemmel i den pågældende bestemmelse bl.a. blive fastsat bestemmelser, som skal sikre grundlæggende brugerrettigheder i forbindelse med telefoni- og datatjenester, der udbydes via faste net,

og tilsvarende tjenester der udbydes via mobilnet. Der vil herunder bl.a. blive fastsat generelle krav om, at kunderne skal tilbydes specificerede regninger, samt forskellige spærings- og saldokontrol-funktioner m.v.

I henhold til § 13, stk. 2, vil der, som det har været tilfældet hidtil, kunne fastsættes bestemmelser, der tilgodeser hensynet til oplysning til brugerne af telekommunikationstjenester om vilkårene for tilslutning til tjenesten, herunder oplysning om tjenestens pris, kvalitet og leveringstider. Der vil endvidere kunne fastsættes tilsvarende regler for ikke-offentlige telenet og teletjenester.

Til § 14-19

Bestemmelserne vedrører Telestyrelsens tilsynsforpligtelser på forsyningspligtområdet og de gennemtvingsmuligheder Telestyrelsen i den forbindelse har, samt de parallelle gennemtvingsmuligheder henholdsvis Telebrugernævnet og Teleklagenævnet har i forbindelse med klager over Telestyrelsens afgørelser.

Telestyrelsen og klagenævnene kan i nødvendigt omfang anvende dagbøder til gennemtvingsmuligheder påbud, eller evt. for så vidt angår forsyningspligtudbydere tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder, navnlig i situationer hvor der er tale om uoprettelige forhold. Anvendelse af dagbøder eller inddragelse af en tilladelse forudsætter, at Telestyrelsen forinden har truffet afgørelse om, at der foreligger en overtrædelse af gældende bestemmelser eller vilkår og har meddelt påbud om overholdelse heraf.

Tilbagekaldelse af en udpegning som forsyningspligtudbyder er ikke i alle tilfælde et hensigtsmæssigt reguleringsinstrument og vil kunne vise sig at være en dårlig løsning for brugerne af de forsyningspligt-tjenester, der udbydes af den pågældende udbyder. Brugernes hovedinteresse er, at forsyningspligtudbyderen overholder fastsatte tilladelsesvilkår og lovens øvrige bestemmelser.

I en række tilfælde må det desuden formodes, at manglende overholdelse af vilkår har økonomiske årsager. Anvendelse af dagbøder er således i en række tilfælde et langt mere hensigtsmæssigt reguleringsinstrument. Telestyrelsens mulighed for at anvende dagbøder fjerner eventuelle økonomiske incitamenter for en forsyningspligtudbyder til ikke at opfylde de fastsatte vilkår. Ved fastsættelse af dagbødernes størrelse bør det derfor sikres, at beløbet har en sådan størrelse, at det virker adfærdregulerende på forsyningspligtudbyderen.

Det er en forudsætning for anvendelse af dagbøder, at der ikke er tale om uoprettelige forhold, idet det i denne situation vil være mere hensigtsmæssigt i givet fald at inddrage udpegningen.

Tilbagekaldelse af en udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere skal ske med sådanne tidsfrister, at der, inden tilbagekaldelsen træder i kraft, kan udpeges en eller flere alternative forsyningspligtudbydere.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger for så vidt angår opbygningen af klagesystemet m.v.

Til § 20

I tilfælde af, at en forsyningspligtudbyder overtræder vilkår fastsat med hjemmel i nærmere angivne bestemmelser i denne lov, eller at en udbyder overtræder de forbrugerbeskyttelsesmæssige bestemmelser, der måtte være fastsat med hjemmel i § 13, kan der straffes med bøde.

Henset til den øgede konkurrence på telekommunikationsområdet, der i sig selv vil kunne være et incitament til udbydere til at overtræde bestemmelser og vilkår, er det hensigtsmæssigt, at en bøde allerede ved grove førstegangsovertrædelser udmåles på en sådan måde, at den er følelig for udbyderen.

De præventive hensyn kræver, at der ved udmåling af bøder i alle tilfælde bør tages et særligt hensyn til den økonomiske fordel, udbyderen enten har opnået, har tilsigtet eller den interesse, udbyderen har haft ved overtrædelser. Disse hensyn er også vigtige for at sikre, at de udbydere, der overholder lovgivningen, ikke stilles ringere konkurrencemæssigt end konkurrenterne. Det bør således ikke kunne betale sig i økonomisk henseende for en udbyder at overtræde vilkår eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Til § 21

Lovens ikrafttrædelsesdato foreslås fastsat til den 1. juli 1996. M.h.t. §§ 6-9 om udpegning af forsyningspligtudbydere og §§ 10-11 om prisregulering og finansiering af forsyningspligt foreslås det dog, at disse bestemmelser først får virkning fra den 1. janu-

ar 1998, idet den nuværende prisregulering for Tele Danmark A/S først udløber 31. december 1997.

§ 21, stk. 2-7, udgør rammerne for udpegning af Tele Danmark A/S som forsyningspligtudbyder indtil 1. januar 1998.

Sigtet med bestemmelsen i § 21, stk. 7 er at præcisere, at tilsyns-, påbuds-, dagbøde- og straffebestemmelser for forsyningspligtudbydere fuldt ud gælder for Tele Danmark A/S i den periode, hvor selskabet i henhold til § 21, stk. 2 varetager forsyningspligten.

Den overordnede telepolitiske målsætning bag Trin 2 er at sikre, at danske brugere af teleydelser – uanset om der er tale om erhvervsbrugere eller private brugere – i år 2000 har et bredt udbud af verdens bedste og billigste teleydelser til rådighed. Den regulering der gennemføres nu sigter på, gennem rammer der fremmer effektiv konkurrence kombineret med tidssvarende og fremadrettede forsyningspligtregler, at sikre at denne målsætning realiseres. Der er derfor anledning til i år 2000 at gøre status og vurdere, om der er behov for ændringer i den gennemførte lovgivning. Der vil derfor i Folketingsåret 2000-2001 blive givet en redegørelse til Folketinget om evt. behov for revision af loven.

På forsyningspligtområdet vil det særligt være relevant i år 2000 at foretage en grundlæggende vurdering af, om der er behov for en opdatering med hensyn til, hvilke teleydelser der er underlagt forsyningspligt. Nye og mere avancerede teleydelser kan have nået et efterspørgselsniveau og en almen anvendelse, der gør det relevant at inkludere dem i forsyningspligten, og eksisterende forsyningspligttydelser kan have udviklet sig til konkurrenceområder i en sådan grad, så det ikke længere er nødvendigt at understøtte dem via forsyningspligtregulering.

Til § 22

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men da der i bemærkningerne indgår en omtale af det igangværende udvalgsarbejde om teleforbindelserne til og fra Færøerne og Grønland, og af de maritime nød- og sikkerhedstjenester i disse områder, har lovforslaget været forelagt Færøernes Landsstyre henholdsvis Grønlands Hjemmestyre til bemærkninger.